

Euroopan unionin virallinen lehti

L 54

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

51. vuosikerta

28. helmikuuta 2008

Sisältö

IV Muut säädökset

EUROOPAN TALOUSALUE

- ★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 85/06/KOL, tehty 6 päivänä huhtikuuta 2006, valtion-
tukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 56. kerran lisää-
mällä uusi luku 25.B "Alueelliset valtiontuet 2007–2013" 1
- ★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös N:o 226/06/KOL, tehty 19 päivänä heinäkuuta 2006, alue-
tukikartasta ja tuki-intensiteeteistä (Norja) 21
- ★ EFTAn valvontaviranomaisen päätös, N:o 378/06/KOL, tehty 6 päivänä joulukuuta 2006, alue-
tukikartoista ja tukitasoista (Islanti) 28

IV

(Muut säädökset)

EUROOPAN TALOUSALUE

EFTAn VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS

N:o 85/06/KOL,

tehty 6 päivänä huhtikuuta 2006,

valtiontukea koskevien menettelysääntöjen ja aineellisten sääntöjen muuttamisesta 56. kerran lisäämällä uusi luku 25.B "Alueelliset valtiontuet 2007–2013"

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN ⁽¹⁾, joka

OTTAA HUOMIOON Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 61–63 artiklan sekä pöytäkirjan 26,

OTTAA HUOMIOON valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta tehdyn EFTA-valtioiden sopimuksen ⁽³⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan ja 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan,

OTTAA HUOMIOON valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan,

VARMISTAA valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 24 artiklan nojalla ETA-sopimuksen valtiontukea koskevien määräysten soveltamisen,

ANTAA valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla tiedonantoja ja suuntaviivoja asioista, joita ETA-sopimus koskee, jos kyseisessä sopimuksessa tai valvonta- ja tuomioistuin sopimuksessa nimenomaisesti näin määrätään tai jos valvontaviranomainen pitää sitä tarpeellisena,

PALAUTTAA MIELEEN valtiontukea koskevat menettelysäännöt ja aineelliset säännöt ⁽⁴⁾, jotka se hyväksyi 19 päivänä tammikuuta 1994 ⁽⁵⁾,

TOTEAA, että Euroopan yhteisöjen komissio (jäljempänä 'komissio') antoi 4 päivänä maaliskuuta 2006 alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007–2013 ⁽⁶⁾,

KATSOO, että kyseiset suuntaviivat ovat merkityksellisiä myös Euroopan talousalueen kannalta,

KATSOO, että Euroopan talousalueen valtiontukisääntöjen yhtenäinen soveltaminen on taattava koko Euroopan talousalueella,

TOTEAA, että ETA-sopimuksen liitteen XV lopussa olevan luvun "Yleistä" II kohdan mukaan valvontaviranomaisen on komissiota kuultuaan annettava säädökset, jotka vastaavat Euroopan komission antamia säädöksiä,

ON KUULLUT Euroopan komissiota,

MUISTUTTAA KUULLEENSA EFTAn jäsenvaltioita 20 päivänä helmikuuta 2006 päivätyillä Islannille, Norjalle ja Liechtensteinille lähetetyillä kirjeillä,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Muutetaan valtiontuen suuntaviivoja lisäämällä uusi luku 25.B "Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007–2013". Uusi luku on tämän päätöksen liitteenä.

⁽¹⁾ Jäljempänä 'valvontaviranomainen'.

⁽²⁾ Jäljempänä 'ETA-sopimus'.

⁽³⁾ Jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus'.

⁽⁴⁾ Jäljempänä 'valtiontuen suuntaviivat'.

⁽⁵⁾ Suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan sekä valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan soveltamista ja tulkittamista varten, EFTAn valvontaviranomainen hyväksynyt ja julkaissut 19 päivänä tammikuuta 1994 (EYVL L 231, 3.9.1994, ja ETA-täydennysosa N:o 32). Suuntaviivat sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina 22 päivänä maaliskuuta 2006. Jäljempänä 'valtiontuen suuntaviivat'.

⁽⁶⁾ EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13.

2 artikla

Poistetaan valtiontuen suuntaviivojen luku 25.A ”Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen tarkistaminen – soveltaminen 1 päivän tammikuuta 2007 jälkeen”.

3 artikla

Päätös annetaan tiedoksi EFTA-valtioille lähettämällä niille kirjeitse jäljennös tästä päätöksestä ja uudesta luvusta 25.B.

4 artikla

Päätös annetaan tiedoksi komissiolle ETA-sopimuksen pöytäkirjassa 27 olevan d kohdan mukaisesti lähettämällä sille jäljennös tästä päätöksestä ja uudesta luvusta 25.B.

5 artikla

Tämä päätös ja sen liitteenä oleva uusi luku 25.B julkaistaan *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa.

6 artikla

Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen.

Tehty Brysselissä 6 päivänä huhtikuuta 2006.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Bjørn T. GRYDELAND
Puheenjohtaja

Kurt JAEGER
Kollegion jäsen

LIITE

”25.B ALUEELLISET VALTIONTUET 2007–2013 (1)

25.B.1 Johdanto

- (1) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan nojalla valtiontuki tiettyjen epäedullisessa asemassa olevien alueiden taloudellisen kehityksen edistämiseen voidaan katsoa ETA-sopimuksen mukaiseksi. Tällaista valtiontukea kutsutaan alueelliseksi valtiontueksi. Alueellinen valtiontuki on suurille yrityksille myönnettävää investointitukea tai tietyissä rajoitetuissa olosuhteissa toimintatukea. Se on molemmissa tapauksissa suunnattu tietyille alueille alueellisten erojen poistamiseksi. Alueelliseksi tueksi katsotaan myös epäedullisessa asemassa olevilla alueilla sijaitseville pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetty korotetut investointituet, jotka ylittävät muilla alueilla sallitut tuet.
- (2) Kohdentamalla tuki epäedullisessa asemassa olevien alueiden haittojen vähentämiseen alueellisella valtiontuella edistetään ETA-valtioiden ja koko Euroopan talousalueen taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta. Tuen maantieteellinen kohdentaminen erottaa aluetuen muista horisontaalisen tuen muodoista, joita ovat tuki tutkimukseen, kehitykseen ja innovaatioihin, työllisyystuki, koulutustuki ja ympäristötuki. Näillä tukimuodoilla pyritään muihin ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan mukaisiin yhteistä etua koskeviin tavoitteisiin. Tukitasoja voidaan kuitenkin joissakin tapauksissa korottaa epäedullisessa asemassa olevilla alueilla näiden alueiden erityisvaikeuksien vuoksi (2).
- (3) Alueellisen investointituen tarkoituksena on auttaa kehittämään kaikkein epäedullisimmassa asemassa olevia alueita tukemalla investointeja ja työpaikkojen luomista. Tuella edistetään epäsuotuisilla alueilla sijaitsevien yritysten toimintojen laajentamista ja monipuolistamista etenkin kannustamalla yrityksiä sijoittamaan uusia tuotantolaitoksia näille alueille.
- (4) Arviointiperusteet, joita EFTAn valvontaviranomainen (jäljempänä 'valvontaviranomainen') käyttää arvioidessaan alueellisten valtiontukien soveltuvuutta yhteismarkkinoille ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a ja c alakohdan nojalla, on kodifioitu valvontaviranomaisen antamien vuosien 2000–2006 alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen (3) (jäljempänä 'suuntaviivat') 25 luvussa (4). Suurille investointihankkeille myönnettävää tukea koskevat erityissäännöt on kodifioitu suuntaviivojen 26.A luvussa 'Monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille' (5). Vuoden 1998 jälkeen on kuitenkin tapahtunut merkittävää poliittista ja taloudellista kehitystä, esimerkiksi Euroopan talousalueen laajentuminen 1 päivänä toukokuuta 2004 ja Bulgarian ja Romanian tuleva liittyminen. Tämän vuoksi on välttämätöntä suorittaa perusteellinen uudelleentarkastelu, jotta voidaan laatia uudet suuntaviivat, joita sovelletaan vuosina 2007–2013.
- (5) Aluetuki voi olla tehokasta ainoastaan silloin, kun sitä käytetään säästeliäästi ja oikeassa suhteessa ongelmiin ja sen myöntäminen keskittyy kaikkein epäedullisimmassa asemassa oleviin alueisiin Euroopan talousalueella. Erityisesti sallittujen tuen enimmäismäärien olisi vastattava kyseessä olevien alueiden kehitykseen vaikuttavien ongelmien suhteellista vakavuutta. Lisäksi niiden etujen, joita tuella saavutetaan epäsuotuisan alueen kehittymisen muodossa, on oltava suurempia kuin tuesta aiheutuva kilpailun vääristyminen (6). Tuella saavutettavien etujen painoarvo todennäköisesti vaihtelee sovellettavan poikkeuksen mukaan siten, että kaikkein epäedullisimmassa asemassa olevilla, 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalaan kuuluvilla alueilla voidaan hyväksyä kilpailun suurempi vääristyminen kuin 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan soveltamisalaan kuuluvilla alueilla (7).
- (6) Erittäin harvoissa, tarkoin rajatuissa tapauksissa alueen rakenteelliset haitat voivat olla niin vakavia, että alueellinen investointituki yhdessä kattavan horisontaalisen tukijärjestelyn kanssa ei mahdollisesti riitä käynnistämään alueen kehittymistä. Ainoastaan tällaisissa tapauksissa alueellisia investointitukia voidaan täydentää alueellisella toimintatuella.
- (7) On saatu yhä enemmän näyttöä siitä, että uusien yritysten perustamiselle on Euroopan talousalueella merkittäviä esteitä, jotka ovat vakavampia epäedullisessa asemassa olevilla alueilla. Edistääkseen pienyritysten perustamista epäedullisessa asemassa olevilla alueilla valvontaviranomainen on päättänyt ottaa käyttöön näiden suuntaviivojen puitteissa uuden tukivälineen, jossa tuen enimmäismäärä vaihtelee alueittain.

(1) Luku 25.B on vastaa komission tiedonantoa ”Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007–2013” (EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13).

(2) Tämän vuoksi näihin tarkoituksiin myönnetyn tuen enimmäisintensiiteetin alueellisia korotuksia ei katsota aluetueksi.

(3) Valvontaviranomaisen antamat suuntaviivat ovat nähtävillä Internet-osoitteessa <http://www.efsurv.int/fieldsowork/fieldstateaid/guidelines/>

(4) Vuonna 1999 annetun alueellisia valtiontukia koskevan 25 luvun 25.4 jakson 7 kohtaa muutettiin 16 luvulla 'Tuki vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi', joka vastaa komission tiedonantoa 'Yhteisön suuntaviivat valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi' (EYVL C 288, 9.10.1999, s. 2).

(5) Vastaa komission tiedonantoa 'Monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille' (EYVL C 70, 19.3.2002, s. 8), sellaisena kuin se on muutettuna (EUVL C 263, 1.11.2003, s. 3).

(6) Ks. Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa 730/79, *Philip Morris*, Kok. 1980, s. 2671, 17 kohta, sekä asiassa C-169/95, *Espanja v. komissio*, Kok. 1997, s. I-135, 20 kohta.

(7) Ks. Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen tuomio asiassa T 380/94, *AIUFASS ja AKT*, Kok. 1996, s. II-2169, 54 kohta.

25.B.2 Soveltamisala

- (8) Valvontaviranomainen soveltaa näitä suuntaviivoja kaikilla ETA-sopimuksen soveltamisalaan ja valvontaviranomaisen toimivaltaan kuuluvilla talouden aloilla myönnettävään aluetukeen. Lisäksi joillakin suuntaviivojen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla sovelletaan erityissääntöjä, joissa otetaan huomioon kyseisten alojen erityistilanne ja jotka voivat kokonaan tai osittain poiketa näistä suuntaviivoista ⁽⁸⁾.

Terästeollisuuden osalta valvontaviranomainen katsoo pitkäaikaisen käytäntönsä mukaisesti, että aluetuet liitteessä I määritellyille terästeollisuudelle eivät sovellu ETA-sopimuksen toimintaan. ETA-sopimuksen toimintaan eivät sovellu myöskään asetuksen (EY) N:o 70/2001 ⁽⁹⁾ 6 artiklassa tai missään sen jälkeen annetussa asetuksessa tarkoitettujen tämän alan suuret yksittäiset tuet pienille ja keskisuurille yrityksille, jos tuille ei ole myönnetty poikkeusta kyseisessä asetuksessa.

Erityispiirteidensä vuoksi alueellista investointitukea ei voida myöskään myöntää liitteessä II määritellyille synteettikuituteollisuudelle.

- (9) Tukea voidaan myöntää vain suuntaviivojen ⁽¹⁰⁾ 16 luvussa tarkoitetuille vaikeuksissa oleville yrityksille mainitun luvun mukaisesti ⁽¹¹⁾.
- (10) Yleensä aluetukea olisi myönnettävä sellaisen monialaisen tukiohjelman nojalla, joka liittyy kiinteästi selvästi määritellyt tavoitteet sisältävään alueelliseen kehitysstrategiaan. Tällaisen ohjelman avulla toimivaltaiset viranomaiset pystyvät mahdollisesti asettamaan investointihankkeet tärkeysjärjestykseen sen mukaan, kuinka merkittäviä ne ovat kyseisen alueen kannalta. Kun aikomuksena on poikkeuksellisesti myöntää tapauskohtaista tukea yksittäiselle yritykselle tai tukea, joka on suunnattu yhdelle toimialalle, EFTA-valtion on osoitettava, että hanke edistää johdonmukaista alueellista kehitysstrategiaa ja eikä se luonteensa ja suuruutensa vuoksi aiheuta kohtuutonta kilpailun vääristymistä. Jos tukiohjelman nojalla myönnetty tuki näyttää kohtuuttomasti keskittyvän tietyille toimialalle, valvontaviranomainen voi tarkistaa ohjelman valvonta- ja tuomioistuinten sopimukseen liitettyä, valvontaviranomaisen tehtäviä ja toimivaltuuksia valtiontuen alalla koskevassa pöytäkirjassa 3 (jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirja 3') olevan II osan 17 artiklan nojalla ja ehdottaa tukiohjelman lakkauttamista pöytäkirjassa olevan II osan 18 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- (11) EFTA-valtioiden ei tarvitse ilmoittaa aluetukiohjelmiä, jotka täyttävät ETA-sopimuksen liitteeseen XV sisällytetyissä tietyt monialaisen valtiontuen muotoja koskevissa ryhmäpoikkeusasetuksissa säädetyt kaikki edellytykset.

25.B.3 Alueiden rajaus

25.B.3.1 Aluetukeen oikeutettujen alueiden kattama väestöosuus vuosina 2007–2013

- (12) Aluetuen poikkeuksellisuutta koskevan periaatteen vuoksi valvontaviranomainen katsoo, että tukialueiden kattaman kokonaisväestöosuuden EFTA-valtioissa on oltava huomattavasti pienempi kuin tukea saamattomien alueiden.
- (13) Suurille yrityksille myönnettävien investointitukien kilpailua vääristävistä vaikutuksista ollaan yleisesti huolestuneita. Tämän vuoksi ja valtiontukea koskevien ETA:n säännösten yhdenmukaisen täytäntöönpanon, soveltamisen ja tukinnan varmistamiseksi valvontaviranomainen katsoo komission tavoin, että vuosien 2007–2013 alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen kattama kokonaisväestöosuus olisi rajoitettava siihen, mikä on välttämätöntä kaikkein epäedullisimmassa asemassa olevien alueiden ja joidenkin sellaisten alueiden kattamiseksi, jotka ovat epäedullisessa asemassa suhteessa kyseisen EFTA-valtion kansalliseen keskiarvoon.

⁽⁸⁾ Tässä mainittujen lisäksi liikenne ja laivanrakennus ovat tällä hetkellä erityissääntöjen piiriin kuuluvia aloja.

⁽⁹⁾ Komission asetus (EY) N:o 70/2001 perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskisuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 364/2004, joka on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42).

⁽¹⁰⁾ Valvontaviranomaisen antamat suuntaviivat ovat nähtävillä Internet-osoitteessa <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldstaeaid/guidelines/>

⁽¹¹⁾ Erityisesti suurille tai keskisuurille yrityksille rakennusudistuksen aikana myönnettyt tuet on aina ilmoitettava erikseen valvontaviranomaiselle, vaikka tuki myönnettäisiin hyväksytyin tukiohjelman perusteella.

25.B.3.2 ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeus

- (14) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa määrätään, että sopimuksen toimintaan soveltuvana voidaan pitää tukea taloudellisen kehityksen edistämiseksi alueilla, joilla elintaso on poikkeuksellisen alhainen tai joilla vajaatyöllisyys on vakava ongelma. Kuten Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, käsitteiden 'poikkeuksellinen' ja 'vakava' käyttö 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa osoittaa poikkeuksen koskevan vain alueita, joilla taloudellinen tilanne on äärimmäisen epäedullinen koko yhteisön taloudelliseen tilanteeseen verrattuna ⁽¹²⁾.
- (15) Tämän vuoksi valvontaviranomainen katsoo määrättyjen edellytysten täyttyvän, jos alueella, joka vastaa NUTS II -tason maantieteellistä yksikköä, bruttokansantuote asukasta kohden ostovoimastandardina mitattuna on alle 75 prosenttia Euroopan talousalueen keskiarvosta ⁽¹⁴⁾. EFTA-valtioissa ei näiden suuntaviivojen laatimisajankohtana ollut NUTS II -tason alueita, jotka olisivat täyttäneet nämä edellytykset ⁽¹⁵⁾. Mihinkään EFTA-valtion alueeseen ei siis voida soveltaa 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta.

25.B.3.3 ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeus

- (16) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on asiassa 248/84 ⁽¹⁶⁾ esittänyt EY:n perustamissopimuksen vastaavan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvista ongelmista ja arvioinnin viitealueesta seuraavan näkemyksen: 'Sitä vastoin 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeus on soveltamisalaltaan laajempi, koska siinä sallitaan tiettyjen alueiden kehittäminen, mitä ei rajoiteta 87 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla taloudellisilla edellytyksillä, jos tuki 'ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla'. Tämä määräys antaa komissiolle toimivallan hyväksyä tuen taloudellisen kehityksen edistämiseen sellaisilla jäsenvaltion alueilla, jotka ovat epäedullisessa asemassa kansalliseen keskiarvoon nähden'. Valvontaviranomainen katsoo, että yhteisöjen tuomioistuimen näkemystä on sovellettava myös ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.
- (17) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeukseen perustuvien aluetukien on oltava osa EFTA-valtion tarkoin määritettyä aluepolitiikkaa ja niissä on noudatettava maantieteellisen keskittymisen periaatetta. Koska tällaiset tuet suuntautuvat edullisemmassa asemassa oleville alueille kuin 61 artiklan 3 kohdan a alakohtaan liittyvät tuet, sekä poikkeuksen maantieteellisen soveltamisalan että sallitun tuki-intensiteetin on oltava tarkoin rajoitettuja. Tämän vuoksi kyseessä olevia tukia voidaan tavallisesti myöntää vain pienelle osalle EFTA-valtion alueesta.
- (18) Jotta kansallisille viranomaisille jätettäisiin tukialueiden valinnassa riittävästi harkinnanvaraa kyseenalaistamatta valvontaviranomaisen tällaisiin tukiin kohdistaman valvonnan tehokkuutta ja kaikkien EFTA-valtioiden tasa-arvoista kohtelua, kyseisen poikkeuksen piiriin hyväksytyt alueet olisi määritettävä kaksivaiheisella menettelyllä, jonka ensimmäisessä vaiheessa valvontaviranomainen määrittää tukikelpoisen enimmäisväestöosuuden kussakin EFTA-valtiossa ja toisessa vaiheessa valitaan tukialueet.

25.B.3.3.1 Tukikelpoisten väestöosuusien määrittäminen

- (19) Komissio on vastaavissa suuntaviivoissaan vahvistanut Euroopan yhteisön jäsenvaltioiden tukikelpoisten väestöosuusien määrittämisessä käytettävän menetelmän. Menetelmä muodostuu seuraavista vaiheista:
- a) Euroopan yhteisön jäsenvaltioille osoitetaan ensin jako-osuus, joka perustuu ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta vastaavan EY:n perustamissopimuksen poikkeuksen soveltamiseen ⁽¹⁷⁾.

⁽¹²⁾ Asia 248/84, *Saksa v. komissio*, Kok. 1987, s. 4013, 19 kohta.

⁽¹³⁾ Kuten Euroopan yhteisöjen komission ja Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston asiakirjan 'Tilastolliset alueet EFTA-maissa ja ehdokasmaissa' vuoden 2001 versiossa on määritetty.

⁽¹⁴⁾ Perustana on siis oletamus, että BKT-indikaattori voi kuvastaa kummankin ilmiön yhdistelmää. Tässä ja muissa näiden suuntaviivojen viittauksissa BKT:hen asukasta kohden BKT mitataan ostovoimastandardina. Euroopan yhteisöjen tilastotoimisto (Eurostat) määrittää analyysissä käytettävät BKT:n asukasta kohden kullakin alueella ja Euroopan talousalueen keskiarvon.

⁽¹⁵⁾ Jos tilanne muuttuu, valvontaviranomainen antaa uudet suuntaviivat muuttuneen tilanteen huomioon ottamiseksi.

⁽¹⁶⁾ Ks. edellä alaviite 12.

⁽¹⁷⁾ Määrittäessään tukeen mahdollisesti oikeutettujen alueiden kattamaa väestöosuutta 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta vastaavan EY:n perustamissopimuksen poikkeuksen nojalla komissio etenee kahdessa vaiheessa. Ensinnäkin määritetään väestöosuus laskemalla 15 kohdassa esitetyllä tavalla, onko BKT asukasta kohden alle 75 prosenttia yhteisön keskiarvosta. Sitten määritetään nk. tilastovaikutusalueet eli alueet, joiden BKT asukasta kohden ylittää 75 prosenttia 25 jäsenvaltion yhteisön keskiarvosta pelkästään yhteisön laajentumisesta johtuvien tilastovaikutusten vuoksi. Näillä NUTS II -alueilla BKT asukasta kohden on yli 75 prosenttia 25 jäsenvaltion yhteisön keskiarvosta, mutta alle 75 prosenttia 15 jäsenvaltion yhteisön keskiarvosta. Vastaavissa suuntaviivoissaan komissio katsoo, että niihin olisi voitava soveltaa 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta vastaavaa EY:n perustamissopimuksen poikkeusta 31. joulukuuta 2010 päättyvän siirtymäkauden aikana.

- b) Jäsenvaltioille osoitetaan automaattisesti jako-osuus, joka vastaa väestömäärää 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta vastaavan EY:n perustamissopimuksen poikkeuksen nojalla aikaisemmin tukeen oikeutetuilla alueilla, jotka eivät enää täytä kyseisen kohdan mukaisia tukikelpoisuuden edellytyksiä talouskehityksensä vuoksi (kyseiset alueet ovat niin kutsuttuja talouskehitysalueita ⁽¹⁸⁾).
- c) Jotta harvaanasuttuja alueita olisi edelleen mahdollista tukea, kyseessä oleville jäsenvaltioille annetaan jako-osuus, joka perustuu väestömäärään niillä harvaanasutuilla NUTS III -alueilla, joiden väestötiheys on alle 12,5 asukasta/km².
- d) Edellä a–c kohdissa tarkoitettujen jako-osuudet lasketaan yhteen ja niiden kokonaismäärä vähennetään 42 prosentiksi ⁽¹⁹⁾ vahvistetusta yhteisön nykyisten 25 jäsenvaltion kokonaisväestöosuudesta. Näin saatu erotus jaetaan jäsenvaltioiden kesken käyttämällä jakomenetelmää, jossa otetaan huomioon kyseisten alueiden taloudellinen tilanne (kaava, jota käytetään havaittujen alueellisten erojen suuruuden huomioon ottamiseksi tukikelpoisten väestöosuusien jakamisessa, on esitetty komission antamien suuntaviivojen liitteessä IV).
- e) Lisäksi sovelletaan suojatoimenpidettä sen varmistamiseksi, että yksikään jäsenvaltio ei menetä yli 50:tä prosenttia vuoden 1998 suuntaviivojen mukaisesta väestöosuudesta.
- (20) EFTA-valtioilla on tiettyjä erityispiirteitä, jotka on otettava huomioon tukikelpoisia väestöosuusia määritettäessä:
- a) koska EFTA-valtioiden BKT asukasta kohden on suhteellisen korkea, mikään niistä ei ole oikeutettu 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaiseen poikkeukseen ⁽²⁰⁾;
- b) monet EFTA-valtioiden alueista ovat harvaanasuttuja alueita;
- c) mikään harvaanasuttujen alueiden ulkopuolisista alueista ei täytä komission suuntaviivojen liitteen IV mukaista alueellisia eroja koskevaa edellytystä.
- (21) EFTA-valtioiden erityispiirteiden vuoksi valvontaviranomainen määrittää tukialueiden kattaman väestöosuuden harvaanasuttujen alueiden perusteella 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti.

Norjassa on yhdeksän harvaanasuttua NUTS III -aluetta, joiden väestö kattaa 29,08 prosenttia Norjan väestöstä. Norjan enimmäisväestöosuus on siis 29,08 prosenttia.

Islanti on NUTS-luokittelujärjestelmän mukaan määritelty kokonaisuudessaan NUTS III -alueeksi (sekä NUTS I ja NUTS II -alueeksi). Islannin väestötiheys on alle 12,5 asukasta/km² ⁽²¹⁾. Kuten edellä 16 ja 17 kohdassa todettiin, 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeus antaa valvontaviranomaiselle toimivallan hyväksyä tuen taloudellisen kehityksen edistämiseen sellaisilla EFTA-valtion alueilla, jotka ovat epäedullisessa asemassa kansalliseen keskiarvoon nähden. Kyseessä olevia tukia voidaan tavallisesti myöntää vain pienelle osalle EFTA-valtion alueesta. Tällä perusteella ja ottaen huomioon Islannin väestötiheyden valvontaviranomainen määrittää Islannin tukialueiden kattaman väestöosuuden harvaanasuttujen NUTS IV -alueiden perusteella ⁽²²⁾. Islannin väestöstä 31,6 prosenttia asuu alueilla, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta/km². Tukialueiden kattama väestöosuus on Islannissa siis 31,6 prosenttia.

⁽¹⁸⁾ Tällaiset alueet on erotettava tilastovaikutusalueista (ks. edellä alaviite 17). Kyseiset alueet ovat alueita, joiden BKT asukasta kohden oli alle 75 prosenttia 15 jäsenvaltion EU:ssa, mutta jotka taloudellisen kehityksensä seurauksena eivät enää täytä tätä edellytystä 15 jäsenvaltion EU:n perusteella tarkasteltuna.

⁽¹⁹⁾ Komissio on vahvistanut kokonaisväestöosuudeksi 42 prosenttia yhteisön nykyisten 25 jäsenvaltion väestöstä (osuus on käytännössä vahvistettu 43,1 prosentiksi korjausmekanismilla, jolla varmistetaan, että yksikään 15 jäsenvaltion yhteisön jäsenvaltioista ei menetä yli 50:tä prosenttia nykyisten aluetukikarttojen kattamista väestöosuuksista).

⁽²⁰⁾ Tämän olisi tulkittava tarkoittavan sitä, että (i) EFTA-valtioiden minkään alueen BKT asukasta kohden ei ole alle 75 prosenttia ETA:n keskiarvosta 15 kohdassa esitetyn mukaisesti ja että (ii) mikään EFTA-valtioiden alueista ole tilastovaikutusalue tai talouskehitysalue.

⁽²¹⁾ Väestötiheys on 2,9 asukasta/km².

⁽²²⁾ Nykyisen NUTS-luokittelun perusteella Islanti on kokonaisuudessaan yksi NUTS III -alue. Jos luokittelua muutetaan jakamalla Islanti useampaan kuin yhteen NUTS III -alueeseen, tukialueiden kattama väestöosuus arvioidaan NUTS III -tason perusteella.

Liechtensteinissä ei ole harvaanasuttuja alueita eikä siten myöskään sillä perusteella tukikelpoisia alueita.

25.B.3.3.2 Tukikelpoisten alueiden valinta

- (22) EFTA-valtioiden alueiden valinnassa soveltamien arviointiperusteiden on oltava riittävän joustavia, jotta voidaan ottaa huomioon niiden olosuhteiden moninaisuus, joissa alueellisen valtion tuen myöntäminen voi olla oikeutettua. Arviointiperusteiden on kuitenkin samanaikaisesti oltava läpinäkyviä ja niillä on varmistettava riittävässä määrin, että aluetuen myöntäminen ei vääristä kauppaa ja kilpailua yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Tämän vuoksi valvontaviranomainen katsoo, että EFTA-valtiot voivat myöntää 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen nojalla alueellista investointitukea seuraaville alueille ⁽²³⁾:
- a) harvaanasutut alueet: tällaiset alueet muodostuvat pääasiassa NUTS II -tasoa vastaavista maantieteellisistä alueista, joiden väestötiheys on alle 8 asukasta/km² tai Norjan osalta NUTS III -tasoa ja Islannin ⁽²⁴⁾ osalta NUTS IV -tasoa vastaavista maantieteellisistä alueista, joiden väestötiheys on alle 12,5 asukasta/km² ⁽²⁵⁾. Alueiden valinnassa voidaan kuitenkin noudattaa tiettyä joustoa seuraavien rajoitusten mukaisesti:
- joustaminen alueiden valinnassa ei saa johtaa tuen kattaman väestömäärän kasvuun,
 - joustosta hyötyvien NUTS III -alueiden osien väestötiheyden on oltava alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohden,
 - alueiden on sijaittava alhaista väestötiheyttä koskevan perusteen täyttävien NUTS III -alueiden vieressä,
- b) alueet, jotka muodostavat vähintään 100 000 asukkaan vierekkäisiä vyöhykkeitä sellaisten NUTS II tai NUTS III -alueiden sisällä, joilla joko BKT asukasta kohden alittaa Euroopan talousalueen keskiarvon tai joilla työttömyysaste on suurempi kuin 115 prosenttia kansallisesta keskiarvosta (molemmat kriteerit laskettuina Eurostatin toimittamien kolmen viimeisimmän vuoden lukujen keskiarvon perusteella),
- c) alle 100 000 asukkaan NUTS III -alueet, joilla joko BKT asukasta kohden alittaa Euroopan talousalueen keskiarvon tai joilla työttömyysaste on suurempi kuin 115 prosenttia kansallisesta keskiarvosta (molemmat kriteerit laskettuina Eurostatin toimittamien kolmen viimeisimmän vuoden lukujen keskiarvon perusteella),
- d) saaret tai muut alueet, joille on ominaista samanlainen maantieteellinen eristyneisyys ⁽²⁶⁾ ja joilla joko BKT asukasta kohden alittaa Euroopan talousalueen keskiarvon tai joilla työttömyysaste on suurempi kuin 115 prosenttia kansallisesta keskiarvosta (molemmat kriteerit laskettuina Eurostatin toimittamien kolmen viimeisimmän vuoden lukujen keskiarvon perusteella),
- e) saaret, joilla on vähemmän kuin 5 000 asukasta, ja muut yhteisöt, joissa on vähemmän kuin 5 000 asukasta ja joille on ominaista samanlainen maantieteellinen eristyneisyys,
- f) NUTS III -alueet tai niiden osat, joilla on yhteinen maaraja tai alle 30 kilometrin pituinen meriraja sellaisen valtion kanssa, joka ei ole Euroopan talousalueen tai EFTAn jäsen,
- g) asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa EFTA-valtiot voivat nimetä myös muita alueita, jotka muodostavat vähintään 50 000 asukkaan vierekkäisiä vyöhykkeitä ja jotka ovat suuren rakennemuutoksen tai vakavan suhteellisen taantuman kohteena verrattuna muihin vastaaviin alueisiin. Niiden EFTA-valtioiden, jotka haluavat käyttää tätä mahdollisuutta, on hyväksyttävien taloudellisten indikaattorien ja Euroopan talousalueen tasolla valitsevaan tilanteeseen tehtyjen vertailujen avulla osoitettava, että alueellisen investointituen myöntäminen kyseisellä alueella on perusteltua.

⁽²³⁾ Pienen kokonsa vuoksi Islannin osalta riittää, että valituilla alueilla joko BKT asukasta kohden on alle EFTAn keskiarvon tai työttömyysaste on suurempi kuin 115 prosenttia kansallisesta keskiarvosta ja että väestön vähimmäismäärä on 10 000 asukasta.

⁽²⁴⁾ Näiden suuntaviivojen loppuosassa NUTS III -tason alueet katsotaan Islannin osalta NUTS IV -tason alueiksi soveltuvin osin. Jos Islannin tilastoluokittelua muutetaan alaviitteessä (22) esitetyllä tavalla, tarkoitetaan NUTS III -tason alueita soveltuvin osin.

⁽²⁵⁾ Kaksinkertaisen laskemisen välttämiseksi tätä kriteeriä sovelletaan ainoastaan niihin alueisiin, jotka jäävät vielä jäljelle, kun on otettu huomioon kyseisten alueiden suhteellinen vauraus.

⁽²⁶⁾ Esimerkiksi niemimaat ja vuoristoalueet.

(23) Jotta EFTA-valtioilla olisi paremmat mahdollisuudet kohdistaa tukea erittäin paikallisiin (NUTS III -tason alapuolella) alueellisiin eroihin, EFTA-valtiot voivat nimetä myös muita pienempiä alueita, jotka eivät täytä edellä lueteltuja edellytyksiä, jos niiden väestömäärä on vähintään 20 000 ⁽²⁷⁾. Niiden EFTA-valtioiden, jotka haluavat käyttää tätä mahdollisuutta, on hyväksyttävien taloudellisten indikaattoreiden (kuten BKT asukasta kohden, työllisyys- tai työttömyysaste, paikallinen tuottavuus tai paikallisen työvoiman ammattitaito) avulla osoitettava, että ehdotetuilla alueilla on enemmän tarvetta taloudelliseen kehitykseen kuin muilla kyseisen seudun alueilla. Valvontaviranomainen hyväksyy pk-yrityksille myönnettävän aluetuen näillä alueilla ja myös pk-yritysten lisiä sovelletaan. Koska tällaisen tuen heijastusvaikutukset ympäröivillä vauraammilla alueilla voivat aiheuttaa kilpailun vääristymistä, valvontaviranomainen ei hyväksy näillä alueilla tukea suurten yritysten investointeihin eikä investointeihin, joiden tukikelpoiset kustannukset ylittävät 25 miljoonaa euroa.

(24) Kussakin EFTA-valtiossa sallitun aluetukien kokonaiskattavuuden noudattaminen määritetään ottamalla huomioon kyseisten alueiden todellinen väestömäärä käytettävissä olevien viimeisimpien hyväksyttävien tilastotietojen perusteella.

25.B.4 Alueellinen investointituki

25.B.4.1 Tukimuoto ja tuen enimmäismäärät

25.B.4.1.1 Tukimuoto

(25) Alueellista investointitukea myönnetään alkuinvestointihankkeeseen.

(26) Alkuinvestoinnilla tarkoitetaan investointia aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen, joka liittyy

- uuden laitoksen perustamiseen,
- olemassa olevan laitoksen laajentamiseen,
- laitoksen tuotannon monipuolistamiseen uusiin, täydentäviin tuotteisiin,
- olemassa olevan laitoksen tuotantoprosessin perusteelliseen muuttamiseen.

'Aineellisella omaisuudella' tarkoitetaan maa-alueita, rakennuksia ja laitteita/koneita. Laitoksen oston yhteydessä ainoastaan omaisuuserien ostamisesta kolmansilta aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon, jos ostossa on noudatettu markkinaehtoja.

'Aineettomalla omaisuudella' tarkoitetaan omaisuutta, joka sisältyy tekniikansiirtoon patenttioikeuksien, käyttöluopien, taitotiedon tai patentoimattoman teknisen tietämyksen hankinnan kautta.

Korvausinvestoinnit, jotka eivät täytä mitään näistä edellytyksistä, eivät sen vuoksi kuulu käsitteen piiriin ⁽²⁸⁾.

(27) Laitoksen suoraan liittyvän omaisuuden hankinta voidaan myös katsoa alkuinvestoinniksi, jos laitos on suljettu tai se olisi suljettu, jos sitä ei olisi ostettu, ja jos ostaja on riippumaton sijoittaja ⁽²⁹⁾.

(28) Alueellinen investointituki lasketaan joko alkuinvestointihankkeesta aiheutuvien aineellisten ja aineettomien investointikustannusten perusteella tai investointihankkeen avulla suoraan luotujen työpaikkojen (arvioitujen) palkkakustannusten perusteella ⁽³⁰⁾.

(29) Tuen muoto voi vaihdella. Tukea voidaan myöntää esimerkiksi avustuksina, halpakorkoisina lainoina tai korkotukina, valtion takauksina, edullisin ehdoin toteutettuna omistussosuuden hankintana tai muunlaisena pääomasijoitukseksi, vapautuksena veroista, sosiaaliturvamaksuista tai muista pakollisista maksuista tai näiden verojen ja maksujen alennuksena taikka maa-alueiden, tavaroiden tai palvelujen tarjoamisena edulliseen hintaan.

⁽²⁷⁾ Tätä vähimmäismäärää voidaan alentaa saarien ja muiden sellaisten alueiden osalta, joille on ominaista samanlainen maantieteellinen eristyneisyys.

⁽²⁸⁾ Korvausinvestointeihin voidaan kuitenkin myöntää toimintatukea 25.B.5 jaksossa vahvistetuilla edellytyksillä.

⁽²⁹⁾ Tämän vuoksi pelkkää yrityksen muodostaman oikeushenkilön osakkeiden hankintaa ei katsota alkuinvestoinniksi.

⁽³⁰⁾ Työpaikka katsotaan suoraan tietyn investointihankkeen yhteydessä luoduksi, jos se koskee toimintaa, johon investointi liittyy ja jos se luodaan kolmen vuoden kuluessa koko investoinnin toteuttamisesta, mukaan luettuina työpaikat, jotka on luotu investoinnin aiheuttaman kapasiteetin käyttöasteen kasvun vuoksi.

- (30) On tärkeää varmistaa, että aluetuella todella kannustetaan tekemään investointeja, joita ei muuten tehtäisi tukialueilla. Tämän vuoksi tukea voidaan myöntää tukiohjelmien perusteella ainoastaan, jos tuensaaja on tehnyt tukihakemuksen ja tukiohjelman hallinnoinnista vastaava viranomais on vahvistanut kirjallisesti⁽³¹⁾, että jollei yksityiskohtaisesta tarkastelusta muuta johdu, hanke täyttää periaatteessa ohjelmassa tukikelpoisuudelle asetetut edellytykset ennen hankkeen aloittamista⁽³²⁾. Kaikissa tukiohjelmissa on viitattava näihin ehtoihin⁽³³⁾. Tapauskohtaisen tuen osalta toimivaltaisen viranomaisen on täytynyt tehdä aiesopimus, jossa edellytetään, että valvontaviranomainen hyväksyy toimenpiteen, jotta tukea voidaan myöntää ennen hankkeen aloittamista. Jos hanke aloitetaan ennen kuin tässä kohdassa määrätyt edellytykset täyttyvät, koko hankkeelle ei voida myöntää tukea.
- (31) Kun tuki lasketaan aineellisten tai aineettomien investointikustannusten tai edellä 27 kohdassa mainitussa tapauksessa hankintakustannusten perusteella, tuensaajan on rahoitettava vähintään 25 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista joko omilla varoillaan tai ulkopuolisella rahoituksella ilman julkista tukea, jotta voidaan varmistaa, että investointi on kannattava ja rahoituksellisesti vahvalla pohjalla ja että sovellettavia tuen enimmäismääriä on noudatettu⁽³⁴⁾.
- (32) Jotta varmistetaan, että investoinnilla on todellinen ja kestävä vaikutus aluekehitykseen, tuen myöntämisen ehdoksi on asetettava tuensaantia tai tuen maksutapaa koskevien edellytysten avulla kyseisen investoinnin säilyttäminen alueella vähintään viiden vuoden ajan investoinnin saamisesta päätökseen⁽³⁵⁾. Jos tuki lasketaan palkkakustannusten perusteella, työpaikat on täytettävä kolmen vuoden kuluessa investointiin liittyvien töiden valmistumisesta. Kaikki investoinnin avulla luodut työpaikat on säilytettävä kyseisellä alueella viiden vuoden ajan siitä ajankohdasta, kun työpaikka täytettiin ensimmäistä kertaa. Pk-yritysten tapauksessa EFTA-valtiot voivat lyhentää viiden vuoden määräajat investoinnin tai luotujen työpaikkojen säilyttämiselle vähintään kolmeen vuoteen.
- (33) Tuen taso määritellään intensiteettinä suhteessa viitekustannuksiin. Kaikki tuki-intensiteetit on laskettava bruttoavustusekvivalentteina (BAE)⁽³⁶⁾. Bruttoavustusekvivalenttina ilmaistu tuki-intensiteetti on tuen diskontattu arvo prosentiosuutena tukikelpoisten kustannusten diskontatusta arvosta. Jos tuesta ilmoitetaan erikseen valvontaviranomaiselle, sen bruttoavustusekvivalentti lasketaan ilmoitusajankohtana. Muissa tapauksissa tukikelpoiset investointikustannukset diskontataan arvoonsa tuen myöntämisaikajakohtana. Useissa erissä maksettava tuki diskontataan arvoonsa tuen ilmoitus- tai myöntämisaikajakohtana tilanteesta riippuen. Diskonttauksessa ja laskettaessa edullisen lainan sisältämän tuen määrää viitekorkona käytetään avustuksen myöntämisaikajakohtana voimassa ollutta korkoa. Jos tuki myönnetään vapautuksena tulevista veroista tai niiden alennuksina, tukierien diskonttaus suoritetaan veroetujen eri voimaantuloajankohtina sovellettavien viitekorkojen perusteella.

25.B.4.1.2 Suurille yrityksille myönnettävän tuen enimmäismäärät (enimmäisintensiteetit)

- (34) Tuki-intensiteetti on sopeutettava kyseessä olevien alueellisten ongelmien laadun ja vakavuuden mukaan. Tämä merkitsee sitä, että sallitut tuki-intensiteetit ovat jo alun perin pienempiä 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla kuin niillä alueilla, jotka kuuluvat 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan soveltamisalaan.
- (35) Koska Euroopan talousalue on laajentunut, vauraserot Euroopan talousalueella ovat lisääntyneet, ja on otettava käyttöön tukialueiden tarkempi luokittelu. Jotta käytäntö olisi yhdenmukainen Euroopan yhteisössä noudatetun käytännön kanssa, valvontaviranomainen on päättänyt noudattaa samaa menetelmää kuin yhteisö.

⁽³¹⁾ Jos tuki edellyttää erillistä ilmoitusta valvontaviranomaiselle ja valvontaviranomaisen hyväksyntää, valvontaviranomaisen hyväksyntä tuelle on asetettava tukikelpoisuuden vahvistamisen edellytykseksi.

⁽³²⁾ 'Aloittaminen' tarkoittaa joko rakennustöiden aloittamista tai ensimmäistä sitoumusta tilata laitteita mutta ei alustavia toteutettavuustutkimuksia.

⁽³³⁾ Ainoan poikkeuksen näistä säännöistä muodostavat hyväksytyt verotukiohjelmat, joissa verovapautus tai veronalennus myönnetään tukeen oikeutetuille kustannuksille automaattisesti ilman viranomaisten harkinnanvaltaa.

⁽³⁴⁾ Näin ei ole esimerkiksi silloin, kun on kyse korkotukilainasta, sellaisista julkisista pääomalainoista tai osakkuuksista, jotka eivät ole markkinatalousjohdattavia koskevan periaatteen mukaisia, valtiontakauksista, joihin sisältyy tukea, jota julkisesta tuesta, jota myönnetään vähämerkityksistä tukea koskevan säännön perusteella.

⁽³⁵⁾ Tämä sääntö ei estä sellaisen tuotantolaitoksen tai laitteen korvaamista, joka on tämän viiden vuoden ajanjakson aikana vanhentunut tekniikan nopean muuttumisen vuoksi, jos taloudellista toimintaa harjoitetaan kyseisellä alueella edellytetty vähimmäisaika.

⁽³⁶⁾ Valvontaviranomainen lopettaa aikaisemman käytäntönsä muuttamalla EFTA-valtioiden ilmoittamat aluetuet nettoavustusekvivalenteiksi yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 15. kesäkuuta 2000 asiassa T-298/97, *Alzetta*, antaman tuomion noudattamiseksi. Kyseisessä tuomiossa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi seuraavaa: 'Komissiolla ei ole oikeutta perustamissopimuksen mukaisessa valtiontukien valvontajärjestelmässä ottaa huomioon myönnettyihin taloudellisiin tukiin kohdistuvia verorasituksia, kun se arvioi niiden yhteensopivuutta perustamissopimuksen kanssa. Tällaiset verot eivät liity nimenomaisesti tukeen sinänsä, vaan ne kannetaan jälkikäteen ja rasittavat kyseessä olevia tukia kaiken veronkannon tavoin. Niitä ei voida siten pitää merkityksellisinä arvioitaessa tuen erityistä vaikutusta kauppaan ja kilpailuun eikä varsinkaan arvioitaessa tuensaajien saamaa hyötyä sellaisiin kilpailuviin yrityksiin nähden, jotka eivät ole saaneet tukea ja joiden tuloista kannetaan niin ikään veroa'. Valvontaviranomainen katsoo lisäksi, että bruttoavustusekvivalenttien käyttö yksinkertaistaa valtiontukien valvontaa ja lisää sen avoimuutta, koska niitä käytetään myös muunlaisten valtiontukien intensiteettien laskennassa. Tällä tavoin otetaan myös huomioon verovapautusten muodossa myönnettävien valtiontukien yhä suurempi osuus.

- (36) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisilla alueilla aluetuen enimmäismäärä ei saa olla suurempi kuin 15 prosenttia BAE. Enimmäismäärä supistetaan 10 prosenttiin BAE-alueilla, joilla BKT asukasta kohden on yli 100 prosenttia Euroopan talusalueen keskiarvosta ja työttömyysaste alhaisempi kuin Euroopan talusalueen keskiarvo NUTS III -tasolla mitattuna (kolmen viime vuoden keskiarvojen perusteella Eurostatin toimittamien tietojen mukaan) ⁽³⁷⁾.
- (37) Harvaanasutut alueet (NUTS III -tasoa vastaavat tai pienemmät alueet) sekä NUTS III -alueet tai niiden osat, joilla on yhteinen maaraja sellaisen valtion kanssa, joka ei ole Euroopan talusalueen tai EFTAn jäsen, ovat kuitenkin aina oikeutettuja 15 prosentin tuki-intensiteettiin BAE.

25.B.4.1.3 Pienten ja keskisuurten yritysten lisät

- (38) Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetyn tuen osalta ⁽³⁸⁾ 25.B.4.1.2 jaksossa vahvistettuja enimmäismääriä voidaan korottaa 20 prosenttia BAE, kun on kyse pienille yrityksille myönnettävästä tuesta, ja 10 prosenttia BAE, kun on kyse keskisuurille yrityksille myönnettävästä tuesta ⁽³⁹⁾.

25.B.4.2 Tukikelpoiset kustannukset

25.B.4.2.1 Investointikustannusten perusteella laskettu tuki

- (39) Alkuinvestointitukea voidaan myöntää maa-alueista, rakennuksista ja laitteista/koneista ⁽⁴⁰⁾ aiheutuviin kustannuksiin.
- (40) Pk-yritysten osalta alustavista selvityksistä ja konsulttipalveluista aiheutuvat investointiin liittyvät kustannukset voidaan myös ottaa huomioon. Tuki-intensiteetti on tällöin enintään 50 prosenttia todellisista kustannuksista.
- (41) Edellä 27 kohdassa mainitun hankinnan yhteydessä ainoastaan omaisuuserien ostamisesta ⁽⁴¹⁾ kolmansilta aiheutuvat kustannukset otetaan huomioon ⁽⁴²⁾. Kauppa on toteutettava markkinaehdoin.
- (42) Kustannukset, jotka liittyvät muiden omaisuuserien kuin maa-alueiden ja rakennusten hankintaan vuokrasopimuksella, voidaan ottaa huomioon ainoastaan, jos vuokrasopimus koskee rahoitusleasingia ja siihen sisältyy velvoite kyseisen omaisuuserän ostamiseen vuokrasopimuksen päätyttyä. Maa-alueisiin ja rakennuksiin liittyvän vuokrasopimuksen on oltava voimassa vähintään viisi vuotta investointihankkeen arvioidun valmistumisajankohdan jälkeen, jos kyseessä on suuri yritys, ja kolme vuotta, jos kyseessä on pk-yritys.
- (43) Hankittujen omaisuuserien on oltava uusia lukuun ottamatta pk-yritysten ja yritysostojen osalta. Yritysostojen tapauksessa on vähennettävä omaisuuserät, joiden hankkimiseen on saatu tukea jo ennen ostoa.
- (44) Pk-yritysten tapauksessa kaikki teknologian siirrosta aiheutuneet kustannukset investoinneista aineettomaan omaisuuteen hankkimalla patenttioikeuksia, käyttöluovia, taitotietoa tai patentoimatonta teknistä tietämystä, voidaan aina ottaa huomioon. Suurten yritysten tapauksessa tällaisista kustannuksista tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan 50 prosenttia hankkeen tukikelpoisista kokonaisinvestointikustannuksista.
- (45) Tukikelpoiseen aineettomaan omaisuuteen sovelletaan kaikissa tapauksissa edellytyksiä, jotka ovat tarpeen sen varmistamiseksi, että omaisuus pysyy aluetukeen oikeutetulla alueella eikä sitä siirretä toisten alueiden hyväksi, varsinkin sellaisten alueiden, jotka eivät ole oikeutettuja aluetukeen. Tätä varten tukikelpoisen aineettoman omaisuuden on täytettävä erityisesti seuraavat edellytykset:

- sitä on hyödynnettävä ainoastaan aluetukea saavassa laitoksessa,
- se on katsottava poistokelpoiseksi omaisuudeksi,
- sen on oltava hankittu kolmannelta markkinaehdoin,

⁽³⁷⁾ Poikkeuksellisesti suurempi intensiteetti voidaan hyväksyä 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetun alueen vieressä sijaitsevalla NUTS III -alueella tai pienemmällä alueella, jos se on välttämätöntä sen varmistamiseksi, että näiden kahden alueen välinen ero ei ylitä 20 prosenttiyksikköä.

⁽³⁸⁾ Asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 25 päivänä helmikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 364/2004 (EUVL L 63, 28.2.2004, s. 22) liite I, joka on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42), tai sen jälkeen annettu asetus.

⁽³⁹⁾ Näitä lisiä ei sovelleta liikennealalla myönnettyyn tukeen.

⁽⁴⁰⁾ Liikennealalla kuljetuskaluston (irtain omaisuus) hankinnasta aiheutuville kustannuksille ei voida myöntää alkuinvestointitukea.

⁽⁴¹⁾ Jos ostoon liittyy muita alkuinvestointeja, näistä aiheutuvat kulut lisätään ostokustannuksiin.

⁽⁴²⁾ Tuki voidaan poikkeustapauksissa laskea hankinnan avulla turvattujen tai luotujen työpaikkojen (arvioitujen) palkkakustannusten perusteella. Näistä tapauksista on ilmoitettava erikseen valvontaviranomaiselle.

— sen on sisällyttävä yrityksen varoihin ja säilyttävä aluetukea saavassa laitoksessa vähintään viiden vuoden ajan (kolmen vuoden ajan, kun kyseessä on pk-yritys).

25.B.4.2.2 Palkkakustannusten perusteella laskettu tuki

- (46) Kuten 25.B.4.1.1 jaksossa todetaan, aluetuki voidaan laskea myös alkuinvestointihankkeen seurauksena luotujen työpaikkojen odotettujen palkkakustannusten ⁽⁴³⁾ perusteella.
- (47) *Työpaikkojen luomisella* tarkoitetaan tietyn yrityksen suoraan työllistämien työntekijöiden määrän ⁽⁴⁴⁾ nettolisäystä suhteessa edellisen 12 kuukauden keskiarvoon. Kyseisen 12 kuukauden ajanjakson aikana luotujen työpaikkojen lukumäärästä on sen vuoksi vähennettävä samana ajanjaksona mahdollisesti vähentyneet työpaikat ⁽⁴⁵⁾.
- (48) Tuen määrä ei saa ylittää tiettyä prosenttiosuutta palkatun henkilön palkkakustannuksista kahden vuoden aikana. Tämä prosenttiosuus vastaa investointituella kyseisellä alueella sallittua intensiteettiä.

25.B.4.3 Tuki suurille investointihankkeille

- (49) Sovellessa näitä suuntaviivoja '*suurella investointihankkeella*' tarkoitetaan näissä suuntaviivoissa määriteltyä alkuinvestointia, jonka tukikelpoiset kustannukset ylittävät 50 miljoonaa euroa ⁽⁴⁶⁾. Jotta suurta investointihanketta ei olisi mahdollista jakaa keinotekoisesti alihankkeisiin näiden suuntaviivojen määräysten soveltamisen välttämiseksi, suuri investointihanke katsotaan yhdeksi ainoaksi investointihankkeeksi, kun alkuinvestoinnin toteuttaa yksi tai useampi yritys kolmen vuoden ajanjakson aikana ja kun se muodostuu käyttöomaisuudesta, jota ei voida jakaa osiin taloudellisesti kannattavasti ⁽⁴⁷⁾.
- (50) Laskettaessa sitä, nousevatko suurten investointihankkeiden tukikelpoiset kustannukset näissä suuntaviivoissa vahvistettuihin enimmäismääriin, huomioon otettavat tukikelpoiset kustannukset ovat joko perinteiset investointikustannukset tai palkkakustannukset riippuen siitä, kummat ovat suuremmat.
- (51) Kaksissa peräkkäisissä (vuosina 1998 ⁽⁴⁸⁾ ja 2004 ⁽⁴⁹⁾ annetuissa monialaisissa puitteissa alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille valvontaviranomainen alensi suurten investointihankkeiden enimmäistuki-intensiteettejä rajoittaakseen kilpailun vääristymistä. Yksinkertaistamisen ja avoimuuden vuoksi valvontaviranomainen on päättänyt yhdistää vuonna 2004 annettujen monialaisten puitteiden määräykset alueellisia valtiontukia vuosina 2007–2013 koskeviin suuntaviivoihin.
- (52) Vuonna 2004 annettuja monialaisia puitteita ei sen vuoksi sovelleta enää 31. joulukuuta 2006 jälkeen myönnettyyn tai ilmoitettuun ⁽⁵⁰⁾ tukeen ja ne korvataan näillä suuntaviivoilla ⁽⁵¹⁾.

25.B.4.3.1 Avoimuuden lisääminen ja suurten investointihankkeiden valvonnan parantaminen

- (53) EFTA-valtioiden on ilmoitettava valvontaviranomaiselle erikseen kaikesta tuesta, jota ne aikovat myöntää voimassa olevan tukiohjelman nojalla investointihankkeille, jos kaikista lähteistä myönnettävä tuki ylittää sallitun enimmäismäärän, joka voidaan myöntää 56 kohdassa vahvistetun asteikon ja sääntöjen nojalla investoinnille, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat 100 miljoonaa euroa ⁽⁵²⁾.

⁽⁴³⁾ Palkkakustannuksilla tarkoitetaan tuensaajan kyseiseen työpaikkaan liittyen todella maksamia kokonaiskustannuksia. Kustannuksiin sisältyvät bruttopalkka ennen veroja ja pakolliset sosiaaliturvamaksut.

⁽⁴⁴⁾ Työntekijöiden määrällä tarkoitetaan vuosityöyksiköiden määrää eli vuoden aikana kokopäivätyössä olleen henkilöstön määrää; osaaikatyö ja kausityö lasketaan vuosityöyksiköiden murto-osina.

⁽⁴⁵⁾ Määritelmää sovelletaan sekä jo toiminnassa olevaan laitokseen että uuteen laitokseen.

⁽⁴⁶⁾ Tämä 50 miljoonaa euroa on laskettava tuen myöntämispäivän hintojen ja valuuttakurssien mukaan tai erillistä ilmoitusta edellyttävien suurten investointihankkeiden tapauksessa tuen ilmoituspäivän hintojen ja valuuttakurssien mukaan.

⁽⁴⁷⁾ Sen arvioimiseksi, onko alkuinvestoinnin taloudellinen jakaminen mahdotonta, valvontaviranomainen ottaa huomioon teknisten, toiminnallisten ja strategisten yhteyksien lisäksi myös välittömän maantieteellisen läheisyyden. Taloudellisen jakamattomuuden arviointi ei riipu omistajuudesta. Määritettäessä, muodostaako suuri investointihanke yhden ainoan investointihankkeen, arvioinnin on siis oltava sama riippumatta siitä, toteuttaako hankkeen yksi yritys, useampi kuin yksi investointikustannukset jakava yritys vai useampia yrityksiä, jotka vastaavat erillisistä investoinneista aiheutuvista kustannuksista saman investointihankkeen puitteissa (esimerkiksi yhteisyrityksen tapauksessa).

⁽⁴⁸⁾ Sisällytetty 26.A lukuun 'Monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille', joka vastaa komission tiedonantoa 'Monialaiset puitteet alueellisesta tuesta suurille investointihankkeille' (EUVL C 107, 7.4.1998, s. 7) ja joka on poistettu 15 päivänä joulukuuta 2004 tehdyllä EFTAn valvontaviranomaisen päätöksellä N:o 371/04/KOL.

⁽⁴⁹⁾ Sisällytetty 26.A lukuun.

⁽⁵⁰⁾ Erikseen ilmoitettavat investointihankkeet arvioidaan ilmoitusajankohtana voimassa olleiden sääntöjen mukaan.

⁽⁵¹⁾ Näiden suuntaviivojen laajan soveltamisalan vuoksi valvontaviranomainen päätti, ettei ole teknisesti mahdollista laatia luetteloa aloista, joilla on vakavia rakenteellisia ongelmia.

⁽⁵²⁾ Tapauskohtaisesta yksittäistuesta on aina ilmoitettava valvontaviranomaiselle. Koska tapauskohtaisella yksittäistuella suurille yksittäisille investointihankkeille on selvä vaikutus kaupan ja kilpailun edellytyksiin, tällaisen tuen tapauksessa on erityisen tärkeää perustella yhteys alueelliseen kehitykseen.

Seuraavassa taulukossa esitetään yhteenveto ilmoitusta edellyttävistä raja-arvoista näiden suuntaviivojen mukaisten, eri alueilla useimmin käytettyjen tuki-intensiteettien mukaan.

(euroa)						
Tuki-intensiteetti	10 %	15 %	20 %	30 %	40 %	50 %
Ilmoitusta edellyttävät raja-arvot	7,5 milj.	11,25 milj.	15,0 milj.	22,5 milj.	30,0 milj.	37,5 milj.

- (54) Kun aluetukea myönnetään voimassa olevien tukiohjelmien nojalla sellaisille suurille investointihankkeille, joita ei tarvitse ilmoittaa, EFTA-valtioiden on 20 työpäivän kuluessa siitä, kun toimivaltainen viranomainen myöntää tuen, toimitettava pyydetty tiedot valvontaviranomaiselle liitteessä III esitetystä vakiomuodossa. Valvontaviranomainen julkaisee yhteenvetotietoista verkkosivuillaan (www.efitaturv.int/fieldswork/fieldstateaid).
- (55) EFTA-valtioiden on pidettävä yksityiskohtaisesti kirjaa tuen myöntämisestä suurille investointihankkeille. Tällaiseen kirjanpitoon on sisällyttävä kaikki tarvittavat tiedot sen osoittamiseksi, että sallittua tuen enimmäisintensiteettiä on noudatettu. Tiedot on säilytettävä 10 vuoden ajan tuen myöntämisaikakohdasta.

25.B.4.3.2 Suurten investointihankkeiden arviointia koskevat säännöt

- (56) Alueelliseen investointitukeen suurille investointihankkeille sovelletaan mukautettua aluetuen enimmäismäärää⁽⁵³⁾ seuraavan asteikon mukaisesti:

Tukikelpoiset kustannukset	Mukautettu tuen enimmäismäärä
50 miljoonaan euroon asti	100 % alueellisesta enimmäismäärästä
50–100 miljoonaa euroa	50 % alueellisesta enimmäismäärästä
yli 100 miljoonaa euroa	34 % alueellisesta enimmäismäärästä

Sallitun tuen määrä suurelle investointihankkeelle määritetään seuraavan laskentakaavan avulla: tuen enimmäismäärä = $R \times (50 + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$. Tässä kaavassa R on mukauttamaton tuen alueellinen enimmäismäärä, B on 50–100 miljoonan euron tukikelpoiset kustannukset ja C on 100 miljoonaa euroa ylittävät tukikelpoiset kustannukset. Laskennassa käytetään tuen myöntämispäivän, tai yksittäistä ilmoitusta edellyttävän tuen tapauksessa tuen ilmoituspäivän, virallista valuuttakurssia.

- (57) Jos kaikista lähteistä myönnetyn tuen kokonaismäärä ylittää 75 prosenttia enimmäismäärästä, joka voitaisiin myöntää investointiin, jonka tukikelpoiset kustannukset ovat 100 miljoonaa euroa, silloin kun sovelletaan tuen myöntämispäivänä voimassa olevan, hyväksytyt aluetukikartan mukaista suurta yrityksiä koskevaa tavanomaista tuen enimmäismäärää ja kun
- a) tuensaajan osuus kyseisen tuotteen myynnistä asianomaisilla markkinoilla on yli 25 prosenttia ennen investointia tai sen osuus on investoinnin jälkeen yli 25 prosenttia, tai
- b) hankkeella luotu tuotantokapasiteetti on yli 5 prosenttia markkinoista mitattuna asianomaisen tuotteen todettavissa olevana kulutuksena⁽⁵⁴⁾, jollei todettavissa olevan kulutuksen keskimääräinen vuotuinen kasvu viiden edellisen vuoden aikana ylitä Euroopan talousalueen BKT:n keskimääräistä vuotuista kasvua,

valvontaviranomainen hyväksyy alueellisen investointituen ainoastaan todettuaan valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 2 kohdan mukaisen menettelyn aloittamisen jälkeen tehdyn yksityiskohtaisen tarkastelun perusteella, että tuki on tarpeen kannustavan vaikutuksen luomiseksi investoinnille ja että tukitoimenpiteen hyödyt ovat kilpailun vääristymää ja sopimuspuolten väliseen kauppaan kohdistuvaa vaikutusta suuremmat⁽⁵⁵⁾.

⁽⁵³⁾ Laskettaessa mukautettua tuen enimmäismäärää lähtökohdaksi on aina suurille yrityksille edellä 25.B.4.1.2 jakson mukaisesti sallittu tuen enimmäisintensiteetti. Suurille investointihankkeille ei voida myöntää pk-yritysten lisää.

⁽⁵⁴⁾ Kyseisen tuotteen todettavissa oleva kulutus on tuotanto, johon lisätään tuonti ja josta vähennetään vienti.

⁽⁵⁵⁾ Valvontaviranomainen voi laatia myöhemmin lisäohjeita perusteista, jotka se ottaa huomioon arvioinnissa.

- (58) Kyseessä oleva tuote on yleensä investointihankkeeseen kuuluva tuote⁽⁵⁶⁾. Kun hanke koskee välituotetta, jota ei juurikaan myydä markkinoilla, kyseinen tuote voi olla myös tuotantoketjun jälkipään tuote. Merkityksellisiin tuotemarkkinoihin kuuluvat kyseinen tuote ja tuotteet, joita kuluttaja (tuotteiden ominaisuuksien, hintojen ja käyttötaroituksen vuoksi) tai tuottaja (tuotantolaitteiden joustavuuden vuoksi) pitää sen korvaavina tuotteina.
- (59) EFTA-valtiolla on todistustaakka osoittaa, että 57 kohdan a ja b alakohdan mukaisia tilanteita ei esiinny⁽⁵⁷⁾. Sovelletaessa (a) ja (b) alakohtaa myynti ja todettavissa oleva kulutus määritellään tavallisesti Prodcum-luokittelun⁽⁵⁸⁾ soveltuvalla tasolla Euroopan talousalueella tai, jos tällaisia tietoja ei ole saatavilla tai ne eivät ole merkityksellisiä, muun yleisesti hyväksytyyn markkinasegmentoinnin perusteella, jota koskevia tilastotietoja on saatavilla.

25.B.4.4 Tuen kasautumista koskevat säännöt

- (60) Edellä 25.B.4.1 ja 25.B.4.3 jaksossa vahvistettuja tuen enimmäisintensiteettejä sovelletaan kokonaistukeen
- kun tukea myönnetään samanaikaisesti useista alueellisista ohjelmista tai yhdessä tapauskohtaisen tuen kanssa,
 - tuen lähteestä riippumatta, olipa kysymys sitten paikallisesta, alueellisesta, kansallisesta tai ETA-tuesta.
- (61) Kun aineellisten tai aineettomien investointikustannusten perusteella laskettu tuki yhdistetään tukeen, joka lasketaan palkkakustannusten perusteella, kyseiselle alueelle vahvistettua enimmäisintensiteettiä on noudatettava⁽⁵⁹⁾.
- (62) Kun aluetukeen oikeuttavat kustannukset oikeuttavat kokonaisuudessaan tai osittain myös muihin tukiin, yhteiseen osuuteen sovelletaan aiheellisten sääntöjen suotuisinta enimmäisintensiteettiä.
- (63) Kun EFTA-valtio määrää, että johonkin ohjelmaan kuuluvat valtiontuet voivat kasautua muihin ohjelmiin kuuluvien tukien kanssa, sen on täsmennettävä kussakin ohjelmassa, minkä menetelmän avulla se varmistaa, että edellä luetellut edellytykset täytetään.
- (64) Alueellinen investointituki ei saa kasautua vähämerkityksisen tuen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta näissä suuntaviivoissa vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien kiertämiseksi.

25.B.5 Toimintatuki⁽⁶⁰⁾

- (65) Yrityksen juoksevien kustannusten alentamiseen tarkoitetut aluetuet (toimintatuet) ovat periaatteessa kiellettyjä. Poikkeuksellisesti tämäntyyppisiä tukia voidaan kuitenkin sallia alueilla, joihin sovelletaan 61 artiklan 3 kohdan a alakohdan poikkeusta edellyttäen, että (i) tuki edistää alueellista kehitystä ja sen myöntäminen on perusteltua tuen laadun vuoksi ja (ii) että tuen taso on suhteessa niihin haittoihin, joita sillä pyritään lieventämään⁽⁶¹⁾. EFTA-valtion on osoitettava haittojen olemassaolo ja niiden suuruus. Lisäksi voidaan hyväksyä tietyt toimintatukimuodot harvaan-asutuilla ja vähiten asutuilla alueilla.
- (66) Periaatteessa toimintatukea olisi myönnettävä ainoastaan ennalta määritettyihin tukikelpoisiin kustannuksiin⁽⁶²⁾ ja se olisi rajattava tiettyyn osuuteen näistä kustannuksista.

⁽⁵⁶⁾ Jos investointihanke liittyy useiden erilaisten tuotteiden tuotantoon, kukin tuote on otettava huomioon.

⁽⁵⁷⁾ Jos EFTA-valtio osoittaa, että tuensaaja luo uudet tuotemarkkinat, 57 kohdan a ja b alakohdan mukaista arviointia ei tarvitse suorittaa ja tuki hyväksytään 56 kohdan asteikon mukaisesti.

⁽⁵⁸⁾ Teollista tuotantoa koskevan yhteisön tietojen keruun aikaansaamisesta 19 päivänä joulukuuta 1991 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3924/91 (EYVL L 374, 31.12.1991, s. 1). Asetus sisällytettiin ETA-sopimukseen (liite XXI) ETA:n sekakomitean päätöksellä 7/94.

⁽⁵⁹⁾ Tämän edellytyksen katsotaan täyttyvän, jos alkuinvestointituen määrä (prosentteina investoinnin arvosta) ja työpaikkojen luomiseen myönnetyn tuen määrä (prosentteina palkkakustannuksista) eivät yhteensä ylitä sitä suotuisinta tuen intensiteettiä, joka saadaan soveltamalla joko 25.B.4.1 tai 25.B.4.3 jaksossa esitettyjen perusteiden mukaan vahvistettua tuen alueellista enimmäisintensiteettiä.

⁽⁶⁰⁾ Muiden aluetuen muotojen tavoin toimintatuen myöntämiseen sovelletaan aina tietyillä aloilla mahdollisesti sovellettavia erityissääntöjä.

⁽⁶¹⁾ Toimintatuet ovat muodoltaan erityisesti verovapautuksia tai sosiaaliturvamaksujen alennuksia, jotka eivät liity tukikelpoisiin investointikustannuksiin.

⁽⁶²⁾ Esimerkiksi korvausinvestoinnit ja kuljetus- tai työvoimakustannukset.

- (67) NACE-toimialaluokituksen jaksossa J (koodit 65, 66 ja 67) määriteltyjen rahoitustoimintojen ja konsernin sisäisten toimintojen sekä jakson K (koodi 74) soveltamisalaan kuuluvien konsernin sisäisten toimintojen erityisluonteen vuoksi näihin toimintoihin myönnettyllä toimintatuella on erittäin pienet mahdollisuudet edistää aluekehitystä, mutta suuri riski vääristää kilpailua, kuten suuntaviivojen 17.B luvussa todetaan⁽⁶³⁾. Sen vuoksi valvontaviranomainen ei hyväksy näiden suuntaviivojen nojalla toimintatukea rahoituspalvelujen alalle tai konsernin sisäisiin toimintoihin, ellei kyseistä tukea myönnetä yleisistä tukiohjelmista, jotka ovat avoimia kaikille aloille ja joiden tarkoituksena on korvata kuljetuksiin tai työvoimaan liittyvät lisäkustannukset. Toimintatukea viennin edistämiseen ei myöskään hyväksytä.
- (68) Koska toimintatuen tarkoituksena on poistaa viivästykset ja pullonkaulat, joita aluekehityksessä esiintyy, sen olisi aina oltava, lukuun ottamatta 69 ja 70 kohdassa vahvistettuja poikkeuksia, väliaikaista ja ajan mittaan vähenevää ja se olisi lopetettava asteittain, kun kyseiset alueet ovat todella lähentyneet Euroopan talousalueen vauraimpia alueita⁽⁶⁴⁾.
- (69) Edellisestä kohdasta poiketen toimintatuki, joka ei ole alenevaa ja ajallisesti rajoitettua, voidaan hyväksyä ainoastaan vähiten asutuilla alueilla, jos tuella on tarkoitus estää jatkuva väestökato näiltä alueilta tai lieventää sitä⁽⁶⁵⁾. Vähiten asutut alueet vastaavat Norjassa NUTS II -tason ja Islannissa⁽⁶⁶⁾ NUTS IV -tason alueita, joilla väestötiheys on korkeintaan kahdeksan asukasta/km² ja joiden viereisillä pienemmillä alueilla on sama väestötiheys, tai ne kuuluvat tällaisiin alueisiin.
- (70) Lisäksi harvaanasutuilla alueilla tuki, joka ei ole alenevaa ja ajallisesti rajoitettua ja jonka tarkoituksena on osaksi korvata kuljetuksista aiheutuvat lisäkustannukset, voidaan hyväksyä seuraavin edellytyksin:
- tuki on tarkoitettu ainoastaan lisäkuljetuskustannusten korvaamiseen, kun otetaan huomioon muut kuljetusalan tukiohjelmat. Vaikka tuen määrä voidaan laskea edustavan otoksen perusteella, järjestelmällistä liian suurten korvausten maksamista on vältettävä,
 - tukea saa myöntää vain niihin lisäkuljetuskustannuksiin, jotka aiheutuvat harvaanasutuilla alueilla tuotettujen tavaroiden kuljetuksesta kyseisen jäsenvaltion kansallisten rajojen sisäpuolella. Nämä tuet eivät siis saa olla vientitukia. Kuljetustukea ei saa myöntää sellaisten yritysten tuotteille, joilla ei ole vaihtoehtoisia sijaintipaikkaa (kaivos, vesivoimala jne.),
 - tuen määrä on voitava arvioida objektiivisesti ennakolta tonnia/ajokilometriä kohden. Tuesta on laadittava muiden seikkojen lisäksi näihin tunnuslukuihin perustuva vuosikertomus,
 - lisäkustannukset on arvioitava taloudellimmalla kuljetusvälineellä ja tuotanto- tai käsittelypaikasta markkinoille kyseistä kuljetusvälinettä käyttäen vievän lyhimmän reitin perusteella. Myös ympäristöön kohdistuvat ulkoiset kustannukset on otettava huomioon.
- (71) Kaikissa tapauksissa toimintatuen tarvetta ja sen määrää on tarkasteltava uudelleen säännöllisesti sen varmistamiseksi, että tuki kyseiselle alueelle on edelleen tarpeen. Sen vuoksi valvontaviranomainen hyväksyy toimintatukiohjelmat ainoastaan näiden suuntaviivojen voimassaoloajaksi.
- (72) Jotta voidaan selvittää, mitä vaikutuksia toimintatukiohjelmilla on kauppaan ja kilpailuun, EFTA-valtioiden on toimitettava joka vuosi kertomus kustakin NUTS II -alueesta⁽⁶⁷⁾, jolla toimintatukea myönnetään. Kertomuksessa on eriteltävä kunkin kyseisellä alueella hyväksytyin toimintatukiohjelman kokonaiskustannukset tai arvioidut tulonmenetykset ja ilmoitettava kymmenen suurinta toimintatuen saajaa kyseisellä alueella⁽⁶⁸⁾ sekä näiden tuensaajien toimialat ja saamat tukimäärät.

⁽⁶³⁾ Valvontaviranomaisen antamat suuntaviivat ovat nähtävillä Internet-osoitteessa <http://www.eftasurv.int/fieldswork/fieldstateaid/guidelines/>

⁽⁶⁴⁾ Tätä alenevuusperiaatetta on sovellettava myös silloin, kun ilmoitetaan uusista toimintatukiohjelmista, joilla korvataan aikaisemmat ohjelmat. Tämän periaatteen soveltamisessa voidaan joutua, jos kyseisten toimintatukiohjelmien tarkoituksena on ottaa huomioon erityisesti ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetuilla alueilla sijaitsevien tiettyjen alueiden maantieteelliset haitat.

⁽⁶⁵⁾ EFTA-valtion on osoitettava, että ehdotetun tuen myöntäminen on välttämätöntä ja tarkoituksenmukaista jatkuvan väestökadon estämiseksi tai lieventämiseksi.

⁽⁶⁶⁾ Jos Islannin NUTS-luokittelua muutetaan, sovellettavaa NUTS-tasoa on muutettava vastaavasti. Ks. alaviite 22.

⁽⁶⁷⁾ Islannin osalta soveltuva NUTS-taso.

⁽⁶⁸⁾ Saadun tuen määrällä laskettuna.

25.B.6 Tuki vastaperustetuille pienille yrityksille

- (73) Vaikka vastaperustetut pienet yritykset kohtaavat vaikeuksia kaikkialla Euroopan talousalueella, näyttää siltä, että tukialueiden taloudellista kehitystä estää usein yritystoiminnan suhteellinen vähyys ja erityisesti se, että uusia yrityksiä perustetaan keskimääräistä vähemmän. Sen vuoksi näyttää välttämättömältä ottaa käyttöön uudenmuotoinen tuki, joka voidaan myöntää alueellisen investointituen lisäksi, jotta voitaisiin kannustaa ja tukea uusien yritysten perustamista ja pienten yritysten varhaisvaiheen kehitystä tukialueilla.
- (74) Jotta voitaisiin varmistaa tämällyyppisen tuen tehokas kohdentaminen, se olisi porrastettava kunkin alueen vaikeuksien mukaan. Jotta vältettäisiin kilpailun vääristymisen riski, jota ei voida hyväksyä ja johon kuuluu olemassa olevien yritysten markkinoilta syrjäyttämisen riski, tuki olisi ainakin alkuvaiheessa rajattava tiukasti pieniin yrityksiin, sille olisi asetettava enimmäismäärä ja sen olisi oltava alenevaa.
- (75) Tämän vuoksi valvontaviranomainen hyväksyy tukiohjelmat, joilla myönnetään tukea yhteensä enintään miljoona euroa yritystä kohden⁽⁶⁹⁾ pienille yrityksille, jotka toimivat 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvilla alueilla. Vastaperustetuille pienille yrityksille vuodessa myönnetyn tuen määrä ei saa ylittää 33 prosenttia edellä mainituista kokonaismääristä yritystä kohden.
- (76) Tukikelpoisia kustannuksia ovat yrityksen perustamiseen suoraan liittyvät laki-, neuvonta-, konsultointi- ja hallintokustannukset, sekä seuraavat kustannukset, jos ne tosiasiallisesti aiheutuvat viiden ensimmäisen vuoden kuluessa yrityksen perustamisesta⁽⁷⁰⁾:
- ulkoisen rahoituksen korot ja korkeintaan viitekoron mukainen osuus omasta pääomasta,
 - tuotantotilojen ja -laitteiden vuokrat,
 - energia-, vesi- ja lämmityskustannukset, verot (muut kuin alv ja liiketuloon kohdistuvat yhtiöverot) ja hallintokustannukset,
 - poistot, tuotantotilojen ja -laitteiden vuokrat sekä palkkakustannukset, mukaan luettuina pakolliset sosiaaliturvamaksut, voidaan myös sisällyttää tukikelpoisiin kustannuksiin, jos muuta tukea ei ole myönnetty perustana oleviin investointeihin tai työpaikkojen luomiseen ja henkilöstön palkkaamiseen liittyviin toimenpiteisiin.
- (77) Tuki-intensiteetti saa olla enintään 25 prosenttia kolmen ensimmäisen vuoden aikana yrityksen perustamisen jälkeen aiheutuneista tukikelpoisista kustannuksista ja enintään 15 prosenttia kahtena seuraavana vuonna.
- (78) Tuki-intensiteettejä korotetaan viisi prosenttia alueilla, joiden väestötiheys on alle 12,5 asukasta/km², ja pienillä saarilla, joiden asukasmäärä on alle 5 000, sekä muissa samansuuruisissa yhteisöissä, jotka kärsivät vastaavanlaisesta eristyneisyydestä.
- (79) EFTA-valtion on luotava tarvittava järjestelmä sen varmistamiseksi, että tukikelpoisiin kustannuksiin liittyviä tuen enimmäismääriä ja -intensiteettejä ei ylitetä. Tämän luvun mukainen tuki ei saa kasautua muun julkisen tuen kanssa (mukaan lukien vähämerkityksinen tuki) vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien tai -määrien kiertämiseksi.
- (80) Yksinomaan vastaperustetuille pienille yrityksille tarkoitettua tuen myöntäminen voi kannustaa olemassa olevia pieniä yrityksiä lopettamaan toimintansa ja aloittamaan sen uudelleen tämän tuen saamiseksi. EFTA-valtioiden on tiedotettava tämä riski ja niiden olisi suunniteltava tukiohjelmat niin, että tämä ongelma voidaan välttää, esimerkiksi asettamalla rajoituksia vastikään toimintansa lopettaneiden yritysten omistajien tekemille hakemuksille.

⁽⁶⁹⁾ Tukikelpoisia yrityksiä ovat ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyn ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42) sisällytetyn komission asetuksen (EY) N:o 364/2004 liitteessä 1 olevassa 2 artiklassa tai mahdollisesti sen jälkeen annettussa asetuksessa tarkoitettua tuen enimmäismääriä ja -intensiteettejä ei ylitetä. Tämän luvun mukainen tuki ei saa kasautua muun julkisen tuen kanssa (mukaan lukien vähämerkityksinen tuki) vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien tai -määrien kiertämiseksi.

⁽⁷⁰⁾ Alv ja yrityksen voittoihin/tuloihin liittyvät välittömät verot eivät ole tukikelpoisia kustannuksia.

25.B.7 Aluetukikartat ja toteaminen yhteismarkkinoille soveltuvaksi

- (81) Ne EFTA-valtion alueet, jotka ovat oikeutettuja alueelliseen investointitukeen poikkeusten nojalla, ja kullekin niistä sallitut alkuinvestointituen ⁽⁷¹⁾ enimmäisintensiteetit esitetään EFTA-valtion aluetukikartassa. Aluetukikartassa määritellään myös alueet, joilla voidaan myöntää yritystoiminnan tukea. Toimintatukiohjelmat eivät sisälly aluetukikarttoihin ja ne arvioidaan tapauskohtaisesti kyseisen EFTA-valtion tekemän, valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoituksen perusteella.
- (82) Euroopan yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että 'päätoiksiä', joilla komissio hyväksyy EU:n jäsenvaltioiden aluetukikartat, on pidettävä erottamattomana osana aluetukia koskevia suuntaviivoja, ja ne ovat sitovia ainoastaan, jos jäsenvaltiot ovat hyväksyneet ne ⁽⁷²⁾. Valvontaviranomainen katsoo, että sama koskee myös valvontaviranomaisen päätöksiä.
- (83) Lisäksi on muistettava, että aluetukikartoissa määritellään myös niiden ryhmäpoikkeusten soveltamisala, joilla aluetuki vapautetaan valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, riippumatta siitä, myönnetäänkö tuki asetuksen (EY) N:o 70/2001 ⁽⁷³⁾ vai mahdollisen tulevan muita aluetuen muotoja koskevan poikkeuksen nojalla.
- (84) Näiden suuntaviivojen mukaan aluetukikarttaan sisältyvät EFTA-valtion sosioekonomisesta tilanteesta riippuen alueet, jotka EFTA-valtio on valinnut 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla aluetukikelpoisiksi alueiksi 25.B.3.3.1 jakson mukaisesti määritettyyn tuen enimmäiskattavuuteen asti.
- (85) EFTA-valtioiden on päätettävä itse, myöntävätkö ne alueellista investointitukea ja kuinka paljon, kunhan ne noudattavat näissä suuntaviivoissa vahvistettuja edellytyksiä. Tämän vuoksi kunkin EFTA-valtion on ilmoitettava valvontaviranomaiselle valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti mahdollisimman pian näiden suuntaviivojen julkaisemisen jälkeen aluetukikartta, joka kattaa sen koko alueen.
- (86) Valvontaviranomainen tutkii ilmoitukset valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaista menettelyä noudattaen. Päätettyään tutkimuksensa valvontaviranomainen julkaisee hyväksytyt aluetukikartat Euroopan unionin virallisen lehden ETA-osastossa ja ETA-täydennysosassa. Nämä kartat tulevat voimaan 1. tammikuuta 2007 tai päivänä, jona valvontaviranomainen hyväksyy ne, jos se on myöhäisempi, ja ne katsotaan erottamattomaksi osaksi näitä suuntaviivoja.
- (87) Ilmoituksessa on lueteltava selvästi alueet, joita ehdotetaan 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisiksi tukikelpoisiksi alueiksi, ja suurille yrityksille suunnitellut tuki-intensiteetit, ottaen huomioon suuriin investointihankkeisiin myönnettävän aluetuen enimmäismäärän mukautukset.
- (88) ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettujen alueiden valintaa on selvitettävä yksityiskohtaisilla taustatiedoilla, kun kyse on muista kuin talouskehitysalueista, harvaanasutuista alueista ja raja-alueista. Nämä alueet on myös määritettävä tarkasti ja on ilmoitettava niiden väestömäärä, BKT ja työttömyysaste sekä muut merkitykselliset tiedot.
- (89) Jotta voidaan varmistaa pitkäaikaisen aluekehityksen kannalta välttämätön jatkuvuus, EFTA-valtioiden ilmoittaman luettelon olisi periaatteessa oltava voimassa koko ajanjakson 2007–2013 ajan. Vuonna 2010 on kuitenkin mahdollista tehdä väliarviointi ⁽⁷⁴⁾. Jos EFTA-valtio haluaa muuttaa niiden alueiden luetteloa, joille voidaan myöntää tukea 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, tai sovellettuja tuki-intensiteettejä, sen on tehtävä valvontaviranomaiselle ilmoitus asiasta 1. huhtikuuta 2010 mennessä. Alueiden muutokset eivät saa ylittää 50:tä prosenttia kyseiselle EFTA-valtiolle 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla sallitusta aluetukien kokonaiskattavuudesta. Alueilla, jotka menettävät aluetukikelpoisuutensa väliarvioinnin johdosta, ei voida myöntää siirtymäajan tukea. Lisäksi EFTA-valtiot voivat milloin tahansa ilmoittaa valvontaviranomaiselle, että ne haluavat lisätä alueita luetteloon, kunnes kokonaiskattavuus on saavutettu.

⁽⁷¹⁾ Mukautettuina 56 kohdan mukaisesti, jos kyseessä on erikseen ilmoitettava suuriin investointihankkeisiin myönnettävä tuki.

⁽⁷²⁾ Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asiassa C-242/00, *Saksa v. komissio*, 18.6.2002.

⁽⁷³⁾ Komission asetus (EY) N:o 70/2001 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskiuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen, sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta sen soveltamisalan laajentamiseksi koskemaan tukea tutkimus- ja kehitystyöhön annetulla asetuksella (EY) N:o 364/2004 (EUVL L 63, 28.2.2004, s. 22), joka on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42).

⁽⁷⁴⁾ Väliarviointia koskevien säännösten ei pitäisi estää muuttamasta tukialueiden kattamaa väestöosuutta Islannin osalta ennen vuotta 2010, jos Islantia koskevaa NUTS-luokittelua muutetaan ennen sitä alaviiteessä 22 esitetyllä tavalla.

25.B.8 Voimaantulo, täytäntöönpano, avoimuus ja uudelleentarkastelu

- (90) Valvontaviranomainen aikoo soveltaa näitä suuntaviivoja kaikkeen aluetukeen, jota myönnetään 31. joulukuuta 2006 jälkeen. Ennen vuotta 2007 myönnetty tai myönnettävä aluetuki arvioidaan vuonna 1999 annettujen alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen mukaisesti.
- (91) Koska aluetukiohjelmien on oltava yhdenmukaisia aluetukikartan kanssa, niitä tai 31. joulukuuta 2006 jälkeen myönnettävää tapauskohtaista tukea koskevia ilmoituksia ei yleensä voida pitää täydellisinä ennen kuin kyseisen EFTA-valtion aluetukikartta on hyväksytty 25.B.7 jaksossa kuvattujen järjestelyjen mukaisesti. Tämän vuoksi valvontaviranomainen ei pääsääntöisesti arvioi 31. joulukuuta 2006 jälkeen sovellettavia aluetukiohjelmiä tai kyseisen ajankohdan jälkeen myönnettävää tapauskohtaista tukea koskevia ilmoituksia ennen kyseisen EFTA-valtion aluetukikartan hyväksymistä⁽⁷⁵⁾. Sama koskee näiden suuntaviivojen 25.B.6 jakson soveltamisalaan kuuluvia tukiohjelmiä, jotka on tarkoitettu vastaperustetuille pienille yrityksille.
- (92) Valvontaviranomainen katsoo, että näiden suuntaviivojen täytäntöönpano johtaa aluetukeen sovellettavien sääntöjen merkittävään muuttumiseen kaikissa EFTA-valtioissa. Lisäksi näyttää välttämättömältä tarkastella uudelleen, ovatko kaikki aluetukiohjelmat, myös investointituki- ja toimintatukiohjelmat, edelleen perusteltuja ja tehokkaita. Tämän vuoksi valvontaviranomainen ehdottaa EFTA-valtioille seuraavia aiheellisia toimenpiteitä valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti:
- rajoittamatta Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta pienille ja keskiuurille yrityksille myönnettävään valtiontukeen annetun asetuksen (EY) N:o 70/2001 (sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 364/2004, joka on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42)) 10 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta työllisyystukeen annetun asetuksen (EY) N:o 2204/2002 (joka on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan g alakohtaan 20 päivänä kesäkuuta 2003 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 83/2003 (EUVL L 257, s. 39, 9.10.2003, ja ETA-täydennysosa N:o 51, s. 250)) 11 artiklan 2 kohdan soveltamista, jäsenvaltioiden on rajoitettava kaikki voimassa olevat alueelliset tukiohjelmat ajallisesti tukeen, joka myönnetään viimeistään 31. joulukuuta 2006,
 - jos ympäristönsuojelua koskeissa tukiohjelmissä sallitaan alueellisen investointituen myöntäminen ympäristöinvestointeihin suuntaviivojen⁽⁷⁶⁾ 15 luvun alaviitteen 31 mukaisesti, EFTA-valtioiden on muutettava kyseisiä tukiohjelmiä varmistaakseen, että tukea voidaan myöntää vain 31. joulukuuta 2006 jälkeen, jos se on tuen myöntämispäivänä voimassa olevan aluetukikartan mukainen,
 - EFTA-valtioiden on tarvittaessa muutettava muita voimassa olevia tukiohjelmiä varmistaakseen, että mahdollisia alueellisia lisä-, kuten koulutus-, tutkimus- ja kehitys- tai ympäristötuen lisä-, voidaan myöntää vain 31. joulukuuta 2006 jälkeen alueilla, joilla voidaan myöntää tukea 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla tuen myöntämispäivänä voimassa olevan ja valvontaviranomainen hyväksymän aluetukikartan mukaisesti.
- Valvontaviranomainen kehottaa EFTA-valtioita vahvistamaan kuukauden kuluessa, että ne hyväksyvät nämä ehdotukset.
- (93) Lisäksi valvontaviranomainen katsoo, että on tarpeen toteuttaa lisätoimenpiteitä aluetuen avoimuuden parantamiseksi. Erityisesti näyttää olevan välttämätöntä varmistaa, että EFTA-valtiot, taloudelliset toimijat, asianomaiset osapuolet ja myös valvontaviranomainen itse saavat helposti käyttöönsä EFTAssa sovellettavia aluetukiohjelmiä koskevat lyhentämättömät säädöstekstit. Valvontaviranomaisen mielestä tämä on mahdollista toteuttaa linkitettyjen Internet-sivustojen avulla. Tämän vuoksi valvontaviranomainen pyytää aina aluetukiohjelmiä tarkastellessaan EFTA-valtioilta sitoumuksen, että lopullisen tukiohjelman lyhentämätön teksti julkaistaan Internetissä ja että kyseinen Internet-osoite ilmoitetaan valvontaviranomaiselle. Hankkeisiin, joista on aiheutunut kustannuksia ennen ohjelman julkaisemispäivää, ei voida myöntää aluetukea.

⁽⁷⁵⁾ Valvontaviranomainen ilmoittaa EFTA-valtioille, että vähentääkseen ilmoitusvelvollisuudesta aiheutuvaa taakkaa mahdollisimman paljon komissio aikoo käyttää sille annettuja valtuuksia vapauttaa perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta kaikki alueellista investointitukea koskevat läpinäkyvät ohjelmat, jotka noudattavat kyseiselle jäsenvaltiolle hyväksytyä aluetukikarttaa. Ilmoitusvelvollisuudesta vapauttaminen ei koske tapauskohtaisia yksittäistukia eikä toimintatukiohjelmiä. Lisäksi suuria yksittäisiä tukihankkeita koskevia nykyisiä tiedonanto- ja ilmoitusvelvollisuuksia sovelletaan edelleen, mukaan luettuna ilmoitusvelvollisuudesta vapautettujen ohjelmien nojalla myönnetty tuki. Tämäntyyppisiin investointitukiohjelmiin sovelletaan kuitenkin valvonta- ja tuomioistuin-sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdassa vahvistettuja yleisiä ilmoitusvelvollisuuksia siihen asti kunnes komissio on antanut asiaa koskevan asetuksen ja asetus on sisällytetty ETA-sopimukseen.

⁽⁷⁶⁾ Valvontaviranomaisen antamat suuntaviivat ovat nähtävillä Internet-osoitteessa <http://www.eftasurv.int/fieldsOfWork/fieldstateaid/guidelines/>

- (94) Valvontaviranomainen voi päättää näiden suuntaviivojen tarkistamisesta tai muuttamisesta milloin tahansa, jos tämä on tarpeen kilpailupolitiikkaan liittyvistä syistä tai muiden Euroopan talousalueen politiikan alojen ja kansainvälisten sitoumusten huomioon ottamiseksi.

LIITE I

Terästeollisuuden määritelmä

Näissä suuntaviivoissa terästeollisuuden alalle lasketaan yritykset, jotka harjoittavat seuraavassa taulukossa lueteltujen terästuotteiden tuotantoa:

Tuote	Yhdistetyn nimikkeistön alanimike (*)
Harkkorauta	7201
Ferroseokset	7202 11 20, 7202 11 80, 7202 99 11
Rautamalmista suoraan pelkistämällä saadut rautapohjaiset tuotteet sekä muut huokoiset rautapohjaiset tuotteet	7203
Rauta ja seostamaton teräs	7206
Välituotteet, rautaa tai seostamatonta terästä	7207 11 11, 7207 11 14, 7207 11 16, 7207 12 10, 7207 19 11, 7207 19 14, 7207 19 16, 7207 19 31, 7207 20 11, 7207 20 15, 7207 20 17, 7207 20 32, 7207 20 51, 7207 20 55, 7207 20 57, 7207 20 71
Levyvalmisteet, rautaa tai seostamatonta terästä	7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37, 7208 38, 7208 39, 7208 40, 7208 51, 7208 52, 7208 53, 7208 54, 7208 90 10, 7209 15 00, 7209 16, 7209 17, 7209 18, 7209 25 00, 7209 26, 7209 27, 7209 28, 7209 90 10, 7210 11 10, 7210 12 11, 7210 12 19, 7210 20 10, 7210 30 10, 7210 41 10, 7210 49 10, 7210 50 10, 7210 61 10, 7210 69 10, 7210 70 31, 7210 70 39, 7210 90 31, 7210 90 33, 7210 90 38, 7211 13 00, 7211 14, 7211 19, 7211 23 10, 7211 23 51, 7211 29 20, 7211 90 11, 7212 10 10, 7212 10 91, 7212 20 11, 7212 30 11, 7212 40 10, 7212 40 91, 7212 50 31, 7212 50 51, 7212 60 11, 7212 60 91
Tangot, kuumavalssatut, säännöttömästi kiepityt, rautaa tai seostamatonta terästä	7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91, 7213 99
Muut tangot, rautaa tai seostamatonta terästä	7214 20 00, 7214 30 00, 7214 91, 7214 99, 7215 90 10
Profilit, rautaa tai seostamatonta terästä	7216 10 00, 7216 21 00, 7216 22 00, 7216 31, 7216 32, 7216 33, 7216 40, 7216 50, 7216 99 10
Ruostumaton teräs	7218 10 00, 7218 91 11, 7218 91 19, 7218 99 11, 7218 99 20
Levyvalmisteet, ruostumatonta terästä	7219 11 00, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 21, 7219 22, 7219 23 00, 7219 24 00, 7219 31 00, 7219 32, 7219 33, 7219 34, 7219 35, 7219 90 10, 7220 11 00, 7220 12 00, 7220 20 10, 7220 90 11, 7220 90 31

Tuote	Yhdistetyn nimikkeistön alanimike (*)
Tangot, ruostumatonta terästä	7221 00, 7222 11, 7222 19, 7222 30 10, 7222 40 10, 7222 40 30
Levyvalmisteet, muuta seosterästä	7225 11 00, 7225 19, 7225 20 20, 7225 30 00, 7225 40, 7225 50 00, 7225 91 10, 7225 92 10, 7225 99 10, 7226 11 10, 7226 19 10, 7226 19 30, 7226 20 20, 7226 91, 7226 92 10, 7226 93 20, 7226 94 20, 7226 99 20
Tangot, muuta seosterästä	7224 10 00, 7224 90 01, 7224 90 05, 7224 90 08, 7224 90 15, 7224 90 31, 7224 90 39, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90, 7228 10 10, 7228 10 30, 7228 20 11, 7228 20 19, 7228 20 30, 7228 30 20, 7228 30 41, 7228 30 49, 7228 30 61, 7228 30 69, 7228 30 70, 7228 30 89, 7228 60 10, 7228 70 10, 7228 70 31, 7228 80
Ponttirauta ja -teräs	7301 10 00
Kiskot ja ratapölkkyt	7302 10 31, 7302 10 39, 7302 10 90, 7302 20 00, 7302 40 10, 7302 10 20
Saumattomat putket ja profiiliputket	7303, 7304
Hitsatut rauta- ja teräsputket, joiden ulkoläpimitta on suurempi kuin 406,4 mm	7305

(*) EYVL L 279, 23.10.2001, s. 1.

LIITE II

Synteetikuituteollisuuden määritelmä

Näissä suuntaviivoissa synteetikuituteollisuus määritellään seuraavasti:

- polyesteriin, polyamidiin, akryyliin tai polypropyleeniin perustuvien kuitujen ja lankojen yleistyyppien valmistaminen suulakepuristuksella/teksturoinnilla niiden loppukäytöstä riippumatta, tai
- polymerisaatio (mukaan lukien polykondensaatio) sen ollessa integroitu suulakepuristuksella valmistamiseen käytettyjen koneiden osalta, taikka
- mikä tahansa teollinen prosessi, joka liittyy mahdollisen tuensajaan tai muun sen kanssa samaan yhtymään kuuluvan yrityksen nykyiseen asennettuun suulakepuristusvalmistus-/teksturointikapasiteettiin, ja joka kyseisessä liiketoiminnassa on tavallisesti integroitu tällaiseen kapasiteettiin käytettyjen koneiden osalta.

LIITE III

Lomake tiivistelmän toimittamiseksi 54 kohdan mukaisesti tuesta suurille investointihankkeille

1. Tuensaaja (tuensaajayrityksen nimi tai -yritysten nimet):
.....
2. Tukiohjelman viite (valvontaviranomaisen käyttämä viite voimassa olevasta ohjelmasta, jonka nojalla tukea myönnetään):
.....
3. Tuen myöntävä viranomainen tai viranomaiset (nimi ja yhteystiedot):
.....
4. EFTA-valtio, jossa investointi toteutetaan:
.....
5. Alue (NUTS III -taso), jolla investointi toteutetaan:
.....
6. Kunta (aiemmin NUTS V -taso), jossa investointi toteutetaan:
.....
7. Hanketyyppi (uuden laitoksen perustaminen, olemassa olevan laitoksen laajentaminen, olemassa olevan laitoksen tuotannon monipuolistaminen uusiin, täydentäviin tuotteisiin, olemassa olevan laitoksen kokonaistuotantoprosessin perusteellinen muuttaminen):
.....
8. Investointihankkeen perusteella valmistettavat tuotteet tai tarjottavat palvelut (käyttäen Prodcom/Nace -luokitusta tai palvelualan hankkeiden osalta CPA-luokitusta):
.....
9. Investointihankkeen lyhyt kuvaus:
.....
10. Investointihankkeen diskontatut tukikelpoiset kustannukset (euroina):
.....
11. Diskontattu tukimäärä (brutto) euroina:
.....
12. Tuki-intensiteetti (prosenttia bruttoavustusekvivalenttina):
.....
13. Ehdotetun tuen maksamiselle mahdollisesti asetetut edellytykset:
.....
14. Hankkeen suunniteltu aloitus- ja lopetusajankohta:
.....
15. Tuen myöntämispäivä:
..... ”

EFTAN VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS**N:o 226/06/KOL,****tehty 19 päivänä heinäkuuta 2006,****aluetukikartasta ja tuki-intensiteeteistä (Norja)**

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN ⁽¹⁾, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 61–63 artiklan sekä pöytäkirjan 26,

ottaa huomioon EFTAn jäsenvaltioiden sopimuksen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta ⁽³⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan,

ottaa huomioon valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan ja II osan 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon valvontaviranomaisen suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan soveltamisesta ja tulkinnasta ⁽⁴⁾ ja erityisesti niiden 25.B luvun ”Alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007–2013”,

sekä katsoo seuraavaa:

I TOSISEIKAT**1. Menettely**

Norjan viranomaiset ilmoittivat valtionhallinnosta ja sen uudistamisesta vastaavan ministeriön 12 päivänä kesäkuuta 2006 päivättyllä kirjeellä, jonka valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi saapuneeksi 12 päivänä kesäkuuta 2006 (tapahtuma nro 377954), valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti Norjan

⁽¹⁾ Jäljempänä ’valvontaviranomainen’.

⁽²⁾ Jäljempänä ’ETA-sopimus’.

⁽³⁾ Jäljempänä ’valvonta- ja tuomioistuin sopimus’.

⁽⁴⁾ Suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan sekä valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan soveltamisesta ja tulkinnasta varten, EFTAn valvontaviranomainen hyväksynyt ja julkaissut 19 päivänä tammikuuta 1994 (EYVL L 231, 3.9.1994, ja ETA-täydennysosa N:o 32). Suuntaviivat sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina 9 päivänä huhtikuuta 2006. Jäljempänä ’valtiontuen suuntaviivat’. Suuntaviivat ovat nähtävillä Internet-osoitteessa: <http://www.eftasurv.int/fieldsofwork/fieldstateaid/guidelines/>

uuden aluetukikartan ja tukimäärät, joita sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013.

2. Tausta

Valvontaviranomainen ilmoitti Norjan viranomaisille sen edustustolle Euroopan unionissa osoitetulla, 6 päivänä huhtikuuta 2006 päivättyllä kirjeellä (tapahtuma nro 369211), että valvontaviranomainen oli antanut uudet alueellisia valtiontukia koskevat suuntaviivat vuosille 2007–2013; suuntaviivat annettiin lisäämällä valtiontuen suuntaviivoihin uusi 25.B luku.

Lisäksi valvontaviranomainen ehdotti valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että Norjan viranomaiset toteuttaisivat valtiontuen suuntaviivojen 25.B luvun 8 kohdassa tarkoitettuja aiheelliset toimenpiteet ⁽⁵⁾.

Norjan viranomaiset hyväksyivät aiheelliset toimenpiteet Norjan edustuston Euroopan unionissa 10 päivänä toukokuuta 2006 päivättyllä kirjeellä, jonka valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi saapuneeksi 11 päivänä toukokuuta 2006 (tapahtuma nro 373737).

Valtiontuen suuntaviivojen uudessa 25.B luvussa määritetään, että kansallista investointitukea voidaan myöntää edistämään tiettyjen epäedullisissa asemassa olevien alueiden taloudellista kehitystä. Valvontaviranomaiselle on ilmoitettava ja sen on hyväksyttävä tukialuekartta, jotta EFTA-valtiot voivat myöntää tällaista tukea.

Lähtökohtaisesti NUTS III -tason alueiksi ⁽⁶⁾ määritellyt harvaan asutut alueet, joissa on neliökilometriä kohden alle 12,5 asukasta, täyttäisivät edellytykset tulla otetuksi mukaan kartalle. Tukialueiden määrittelyssä on kuitenkin joustovaraa. Osa NUTS III alueista voi täyttää edellytykset, jos ne ovat harvaan asuttuja, jos kokonaisasukasmäärä tuetuilla alueilla ei sen vuoksi kasva ja jos ne sijaitsevat harvaan asuttujen alueiden vieressä.

⁽⁵⁾ 92 kohta.

⁽⁶⁾ Kuten Euroopan yhteisöjen komission ja Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston asiakirjan ”Tilastolliset alueet EFTA-maissa ja ehdokasmaissa” vuoden 2001 versiossa on määritetty.

3. Ehdotettu kartta

3.1 Menetelmät ja kattavuus: maantieteelliset yksiköt

Norjassa NUTS III tason alueet vastaavat maakuntia ja NUTS V tason alueet kuntia. Norjassa on tällä hetkellä 19 maakuntaa ja 431 kuntaa (7).

Norjalla on yhdeksän NUTS III tason aluetta, joissa on alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohden. Nämä ovat: Finnmark, Tromssa, Nordland, Nord-Trøndelag, Sogn og Fjordane, Hedmark, Oppland, Telemark ja Aust-Agder.

Neljä kokonaan NUTS III tason aluetta ovat Finnmark, Tromssa, Nordland ja Sogn og Fjordane, joita ehdotetaan kansallisen alue-tuen piiriin.

Vain tietyt osat muista viidestä harvaan asutusta maakunnasta (Nord-Trøndelag, Hedmark, Oppland, Telemark ja Aust-Agder) ehdotetaan otettavaksi mukaan aluetukikarttaan.

Norjan viranomaisten mielestä tiukasti NUTS III -tasoon perustuva aluetukikartta ei heijastaisi Norjan niiden alueellisten haasteiden todellista tilannetta, jotka johtuvat harvasta asutuksesta, ilmasto-olosuhteista ja taloudellisista haitoista. Sen vuoksi Norjan viranomaiset ehdottivat joustavuussäännön perusteella, että viidestä harvaan asutusta maakunnasta ulkopuolelle jätettäisiin tietyt osat, joiden ei katsota tarvitsevan aluetukea, ja sisällytettäisiin harvaan asutut "NUTS III -osat" niihin viereisiin NUTS III -alueisiin, joissa on suurempi asukastiheys. Tällöin Norjan viranomaiset voivat jättää ulkopuolelle "vahvat" kunnat niissä maakunnissa, jotka täyttävät alhaisen asukastiheyden arviointiperusteen ja ottaa mukaan "heikot" kunnat maakunnissa, jotka eivät täytä tätä arviointiperustetta.

Aluetukikarttan ulkopuolelle jätetyt alueet harvaan asutuissa maakunnissa

Taulukossa 1 luetellaan ne harvaan asutut alueet, jotka Norjan viranomaiset jättivät NUTS III tason ulkopuolelle.

(7) Väestötiedot tästä eteenpäin ovat 1.1.2005 mukaisia.

Taulukko 1

Maakunta	Kunnat
Nord-Trøndelag	Stjørdal, Levanger
Aust-Agder	Iveland, Birkenes, Froland, Lillesand, Arendal, Grimstad
Telemark	Bamble, Siljan, Skien, Porsgrunn
Oppland	Gran, Lunner, Jevnaker, Vestre Toten, Østre Toten, Gjøvik, Lillehammer, Øyer
Hedmark	Elverum, Sør-Odal, Nord-Odal, Stange, Løten, Ringsaker, Hamar

Ulkopuolelle jätetyillä alueilla asuu kaikkiaan 445 006 henkilöä.

Aluetukikarttaan sisällytetyt alueet tiheään asutuissa maakunnissa

Taulukossa 2 luetellaan niistä maakunnista, joissa on yli 12,5 asukasta neliökilometriä kohden, ne alueet, jotka Norjan viranomaiset sisällyttivät aluetukikarttaan joustavuussäännön perusteella.

Taulukko 2

Maakunta	Kunnat
Sør-Trøndelag	Tydal, Selbu, Midtre Gauldal, Holtålen, Røros, Meldal, Rennebu, Oppdal, Osen, Roan, Åfjord, Bjugn, Rissa, Agdenes, Ørland, Frøya, Hitra, Snillfjord, Hemne
Møre og Romsdal	Aure, Smøla, Halså, Rindal, Surnadal, Sunndal, Tingvoll, Gjemnes, Averøy, Eide, Aukra, Sandøy, Midsund, Nesset, Rauma, Vestnes, Haram, Stordal, Stranda, Norddal, Ørsta, Volda, Herøy, Sande, Vanylven, Kristiansund, Frei
Hordaland	Masfjorden, Fedje, Modalen, Vaksdal, Austevoll, Samnanger, Kvam, Voss, Granvin, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang, Odda, Jondal, Kvinnherad, Tysnes, Fitjar, Etne
Rogaland	Vindafjord, Utsira, Kvitsøy, Finnøy, Sauda, Suldal, Hjelmeland, Lund, Sokndal
Vest-Agder	Sirdal, Kvinesdal, Hægebostad, Audnedal, Åseral, Marnardal, Flekkefjord, Farsund
Buskerud	Nore og Uvdal, Rollag, Flesberg, Krødsherad, Sigdal, Hol, Ål, Hemsedal, Gol, Nes, Flå
Østfold	Rømskog, Marker, Aremark

Aluetukikarttaan sisällytetyillä alueilla asuu kaikkiaan 374 739 henkilöä, ja keskimääräinen asukastiheys on 5,8 asukasta neliökilometriä kohden.

Taulukko 3 osoittaa väestön ja asukastiheyden NUTS III -tason alueilla/NUTS III -tason osissa, joita ehdotetaan alue-tuen piiriin.

Taulukko 3

NUTS III -taso/osia NUTS III -tasosta	Väestö 2005	Asukastiheys (/km ²)
Østfold (*)	5 331	6,0
Hedmark (°)	71 875	3,2
Oppland (°)	70 611	3,3
Buskerud (*)	32 291	3,1
Telemark (°)	65 680	4,7
Aust-Agder (°)	25 826	3,8
Vest-Agder (*)	31 942	6,0
Rogaland (*)	29 510	6,2
Hordaland (*)	73 630	5,9
Sogn og Fjordane (°)	107 032	5,7
Møre og Romsdal (*)	132 586	9,9
Sør-Trøndelag (*)	68 480	4,1
Nord-Trøndelag (°)	90 881	4,4
Nordland (°)	236 825	6,2
Troms (°)	152 741	5,9
Finnmark (°)	73 074	1,5
Yhteensä	1 268 515	4,5

(*) Joustavuussääntöä soveltamalla aluetuen piiriin ehdotetut NUTS III -tason osat (katso edellä esitetty taulukko 2).

(°) Alhaisen asukastiheyden maakunnat, joita ei ole kokonaisuudessaan ilmoitettu. Kyseiset luvut edustavat ilmoitettuja osia.

(°) Alhaisen asukastiheyden maakunnat, jotka on kokonaisuudessaan ilmoitettu.

Kansallisen aluetuen piiriin ehdotetaan yhteensä 286 kuntaa, joissa 1. tammikuuta 2005 oli 1 268 515 asukasta. Luku vastaa 27,5 prosenttia Norjan väestöstä.

3.2 Tuen enimmäisintensiteetit

Norjan viranomaiset ehdottavat, että kaikkien aluetukikarttaan sisällytettyihin alueisiin olisi sovellettava enimmäisintensiteettejä.

Taulukossa 4 esitetään ilmoitetut tuki-intensiteetit.

Taulukko 4

Maantieteellinen alue	Yleinen tuen enimmäismäärä (BAE) (*)	Keskisuurten yritysten lisä (**)	Pienten yritysten lisä (***)
Kaikki tukiel- poiset alueet	15 %	10 %	20 %

(*) Bruttoavustusekvivalentti

(**) Asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 25 päivänä helmikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 364/2004 liite I (EUVL L 63, 28.2.2004, s. 22), joka on sisällytetty ETA sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42), tai sen jälkeen annettu asetus.

(***) Ks. alaviite 7.

II ARVIOINTI

1. Ilmoitukset

Valtiontuen suuntaviivojen 25.B.7 luvussa (8) todetaan, että ”ne EFTA-valtion alueet, jotka ovat oikeutettuja alueelliseen investointitukeen poikkeusten nojalla, ja kullekin niistä sallitut alkuinvestointituen enimmäisintensiteetit muodostavat yhdessä EFTA-valtion aluetukikartan.”

Kartan laatiminen ei itsessään merkitse suoraa tukea ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdan tarkoittamalla tavalla. Hyväksytty kartta ja alueellista valtiontukea koskevat suuntaviivat luovat puitteet tuen myöntämiselle alueellisista tukiohjelmista.

Hyväksyessään aiheelliset toimenpiteet Norjan hallitus lupasi ilmoittaa valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti aluetukikartan (9). Ilmoitus, joka on päivätty 12 päivänä kesäkuuta 2006 (tapahtuma nro 377954), on täydellinen ilmoitus. Norjan viranomaiset ovat siten täyttäneet velvoitteensa aiheellisten toimenpiteiden ja valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Näin ollen valvontaviranomainen arvioi ilmoituksen 25.B.7 luvun 86 kohdan mukaisesti valvonta- ja tuomioistuinten sopimuksen pöytäkirjan 3 osassa I olevan 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudat-
taen.

Valvontaviranomainen tutkii ilmoituksen valtiontuen suuntaviivojen 25.B 3–4 luvussa määritettyjen arviointiperusteiden pohjalta.

2. Valtiontukisääntöjen soveltaminen

2.1 Menetelmät ja kattavuus

Norjan viranomaiset ovat ehdottaneet valtiontuen suuntaviivojen 25.B.3.3.2 luvun mukaisesti kahteen maantieteelliseen yksikköön perustuvaa menetelmää määrittääkseen ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvat alueet.

Harvaan asutut maakunnat Finnmark, Tromssa, Nordland ja Sogn og Fjordane, jotka on ilmoitettu kokonaisuudessaan

Norjan viranomaiset ilmoittivat maakunnat Finnmark, Tromssa, Nordland sekä Sogn og Fjordane valtiontuen suuntaviivojen 25.B.3.3.2 luvun 22 kohdan perusteella. Siinä todetaan seuraavaa:

”Tämän vuoksi valvontaviranomainen katsoo, että EFTA-valtiot voivat myöntää seuraaville alueille 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan poikkeuksen nojalla alueellista investointitukea:

(8) 81 kohta.

(9) 85 kohta.

- a) harvaan asutut alueet: tällaiset alueet muodostuvat pääasiassa NUTS II -tasoa vastaavista maantieteellisistä alueista, joiden väestötiheys on alle 8 asukasta neliökilometrillä tai NUTS III tasoa vastaavista Norjan maantieteellisistä alueista, joiden väestötiheys on alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohden.”

Finnmarkin asukastiheys on 1,5 asukasta neliökilometriä kohden (kaikkiaan 73 074 asukasta). Tromssan asukastiheys on 5,9 asukasta neliökilometriä kohden (kaikkiaan 152 741 asukasta). Nordlandin asukastiheys on 6,2 asukasta neliökilometriä kohden (kaikkiaan 236 825 asukasta). Sogn og Fjordane asukastiheys on 5,7 asukasta neliökilometriä kohden (kaikkiaan 107 032 asukasta).

Valvontaviranomainen toteaa, että ehdotuksen tämä osa täyttää 25.B.3.3.2 luvun arviointiperusteet.

Muut ilmoitetut alueet

Valtiontuen suuntaviivojen 25.B.3.3.2 luvun 22 kohdan a alakohdassa todetaan edelleen:

”Näiden alueiden valinnassa voidaan kuitenkin noudattaa tiettyä joustoa seuraavien rajoitusten mukaisesti:

- joustaminen alueiden valinnassa ei saa johtaa tuen kattaman väestömäärän kasvuun,
- joustosta hyötyvien NUTS III -alueiden osien väestötiheyden on oltava alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohden,
- alueiden on sijaittava alhaista väestötiheyttä koskevan perusteen täyttävien NUTS III alueiden vieressä.”

Valtiontuen suuntaviivat antavat selkeästi mahdollisuuden joustoon niiden alueiden valinnassa, joille myönnetään aluetukea, jos seuraavat kolme ehtoa täyttyvät:

- i) Joustaminen alueiden valinnassa ei saa johtaa tuen kattaman väestömäärän kasvuun

Valvontaviranomainen toteaa tämän ehdon täyttyvän, koska harvaan asuttujen alueiden karttaan kuulumattomilla alueilla, jotka lähtökohtaisesti täyttävät edellytykset, on 445 006 asukasta (ks. edellä esitetty taulukko 1). Joustamissääntöjen soveltamisen perusteella karttaan sisällytetyillä alueilla on 374 739 asukasta, kuten edellä esitetyn taulukon 2 jälkeisestä tekstistä käy ilmi.

- ii) Joustosta hyötyvien NUTS III -alueiden väestötiheyden on oltava alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohden

Seuraavat NUTS III tason osat täyttävät joustamisedellytykset asukastiheyden osalta ⁽¹⁰⁾: Østfold (6,0 asukasta/km²), Buskerud (3,1 asukasta/km²), Vest-Agder (6,0 asukasta/km²), Rogaland (6,2 asukasta/km²), Hordaland (5,9 asukasta/km²), Møre og Romsdal (9,9 asukasta/km²) ja Sør-Trøndelag (4,1 asukasta/km²).

Valvontaviranomainen toteaa sen edellytyksen täyttyvän, että joustosta hyötyvien NUTS III -alueiden väestötiheyden on oltava alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohden.

- iii) NUTS III -osien on sijaittava alhaista väestötiheyttä koskevan perusteen täyttävien NUTS III -alueiden vieressä

Joustamisedellytykset täyttävät NUTS III-tason osat (Østfold, Buskerud, Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Møre og Romsdal, Sør-Trøndelag) sijaitsevat harvaan asuttujen NUTS III alueiden vieressä (Hedmark, Oppland, Telemark, Aust-Agder, Sogn og Fjordane, Nord-Trøndelag, Nordland, Tromssa sekä Finnmark), kuten ehdotettuja aluetukia koskeva maantieteellinen aluekartta tämän päätöksen liitteessä I osoittaa ⁽¹¹⁾.

Näin ollen valvontaviranomainen toteaa kyseisen ehdon täyttyvän.

Norjan viranomaisten ehdottamien tukikelpoisten alueiden kattama 27,5 prosentin kokonaisväestömäärä ei ylitä kansallista enimmäisväestömäärää, joka on 25.B.3.3.1 luvussa määritetty 29,08 prosentiksi ⁽¹²⁾. Tämän päätöksen liitteestä II käyvät ilmi kaikki Norjan viranomaisten ehdottamat aluetukialueet.

2.2 Tuen enimmäisintensiteetit

Norjan viranomaiset ovat ehdottaneet, että kaikkien aluetukikartan kattamien alueiden yleiset enimmäistuki-intensiteetit ovat 15 prosenttia BAE suurille yrityksille; keskisuurten yritysten osalta tukea korotetaan 10 prosenttia ja pienten yritysten osalta 20 prosenttia.

⁽¹⁰⁾ Ks. edellä esitetty taulukko 3.

⁽¹¹⁾ Aremarkin, Rømskogin ja Markerin kunnat (sijaisevat Østfoldin NUTS III-tason alueella) on otettu mukaan, vaikka ne eivät tarkkaan ottaen sijaitse kartalla muiden tukea saavien alueiden vieressä. Näiden kuntien ja Hedmarkin, NUTS III tason alueen välinen etäisyys on alle 10 kilometriä ja nämä kunnat ovat hyvin harvaan asuttuja (keskimäärin 6 asukasta/km²). Näiden kuntien asukasmäärä yhteensä on 5 331.

⁽¹²⁾ 21 kohta.

Ehdotus on valtiontuen suuntaviivojen 25.B.4.1.2 luvun ehtojen mukainen ⁽¹³⁾. Suuntaviivoissa todetaan, että ”harvaanasutut alueet (NUTS III -tasoa vastaavat tai pienemmät alueet sekä NUTS III alueet tai niiden osat, joilla on yhteinen maaraja sellaisen valtion kanssa, joka ei ole Euroopan talousalueen tai EFTAn jäsen, ovat aina oikeutettuja 15 prosentin tuki-intensiteettiin BAE”.

Valtiontuen suuntaviivoissa ⁽¹⁴⁾ todetaan myös, että pienille ja keskiuurille yrityksille myönnetyn tuen osalta 25.B luvun 4.1.2 jaksossa määritettyjä enimmäismääriä voidaan korottaa 20 prosenttia BAE, kun on kyse pienille yrityksille myönnettävästä tuesta, ja 10 prosenttia BAE, kun on kyse keskiuurille yrityksille myönnettävästä tuesta.

Tämän perusteella valvontaviranomainen päättää, että Norjan viranomaisten ehdottamat alueellisenä investointitukena myönnettävän tuen enimmäisintensiteetit ovat valtiontuen suuntaviivojen mukaisia.

3. Päätöksen soveltamisala ja tuen kasautuminen

Periaatteessa aluetukikarttaa sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2007 – 31 päivään joulukuuta 2013. Valtiontuen suuntaviivojen 25.B.7 luvun mukaisesti ⁽¹⁵⁾ on kuitenkin mahdollista tehdä väliarviointi vuonna 2010.

Päätös ei rajoita valvontaviranomaisen toimivaltaa arvioida tarvittaessa karttaa valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjan 3 osassa I olevan 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennen mainitun määräajan päättymistä.

Norjan viranomaisia muistutetaan, että sovellettaessa aluetukiohjelmaa laivanrakennukseen, 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja alueita koskevaa 12,5 prosentin tuen enimmäisintensiteettiä ei saa ylittää valtiontuen suuntaviivojen 24.B.3.3.6 luvun ⁽¹⁶⁾ ja 24.B luvun nojalla.

Ehdotetut tuen enimmäismäärät ovat kasautuvia, toisin sanoen ne viittaavat tiettyä investointihanketta varten myönnetyn, kaikista julkisista lähteistä saadun alueellisen investointituen ylärajaan.

Alueellinen investointituki ei saa kasautua vähämerkityksisen tuen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta näissä suuntaviivoissa vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien kiertämiseksi.

Jokaisesta aluetukiohjelmasta, jolle ei ole myönnetty ryhmäpoikkeusta ja joka tulee voimaan 31 päivän joulukuuta 2006 jälkeen, on ilmoitettava valvontaviranomaiselle valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

Lisäksi Norjan viranomaisia muistutetaan siitä, että valtiontuen suuntaviivojen 25.B.8 luvun nojalla voimassa olevia aluetukiohjelmaa, mukaan luettuna 31 päivän joulukuuta 2006 jälkeen myönnettävä investointituki, on tarvittaessa muutettava, jos ne eivät kuulu ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan, ja muutoksesta on ilmoitettava valvontaviranomaiselle valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Päätelmät

Ilmoitettu aluetukikartta vastaa valtiontuen suuntaviivoissa määritettyjä vaatimuksia, ja valvontaviranomainen voi hyväksyä ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla tukikelpoisten alueiden kartan.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Valvontaviranomainen on päättänyt hyväksyä ehdotetun aluetukikartan ja tuen enimmäisintensiteetit Norjassa 12 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä valvontaviranomaiselle tehdyn ilmoituksen mukaisesti. Tämän päätöksen liite 1, josta käy ilmi Norjan aluetukikartta vuosille 2007–2013, liittyy kiinteästi valtiontuen suuntaviivojen 25.B lukuun. Tämän päätöksen liitteessä 2 on luettelo kaikista aluetukikelpoisista kunnista.

2 artikla

Rajoittamatta valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohtaa, alueelliseen investointitukkeen oikeutettujen alueiden karttaa olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Norjan kuningaskunnalle.

4 artikla

Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen

Tehty Brysselissä 19 päivänä heinäkuuta 2006.

EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Bjørn T. GRYDELAND

Puheenjohtaja

Kristján Andri STEFÁNSSON

Kollegion jäsen

⁽¹³⁾ 37 kohta.

⁽¹⁴⁾ 38 kohta.

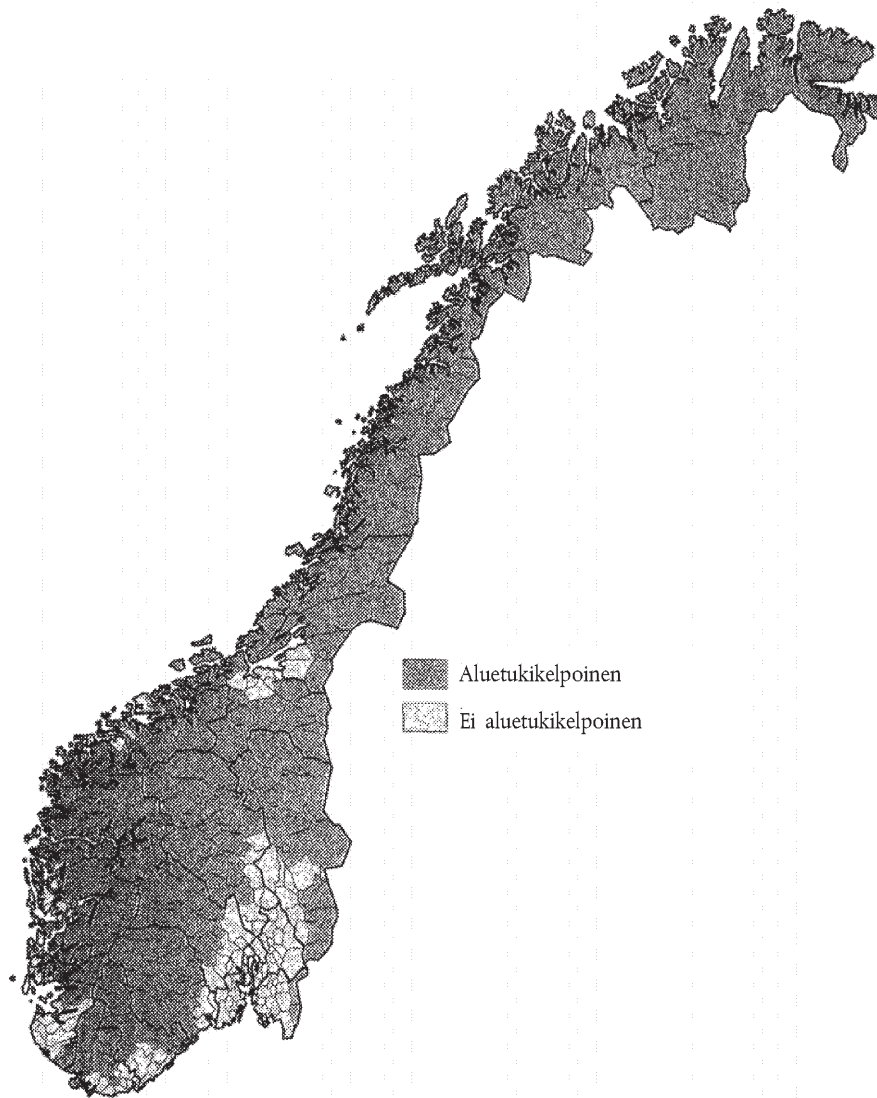
⁽¹⁵⁾ 89 kohta.

⁽¹⁶⁾ 26 kohdan c alakohta.

LIITE I

Norjan aluetukikartta 2007–2013

Tuen kattama väestönosuus 27,5 %

LIITE II

Norjan viranomaisten ehdottama lista kunnista, jotka ovat oikeutettuja kansalliseen aluetukeen

Alla olevasta taulukosta käyvät ilmi kaikki Norjan viranomaisten ehdottamat kansalliseen aluetukeen oikeutetut kunnat:

Maakunta	Kunnat
Finnmark	Sør-Varanger, Båtsfjord, Unjárga-Nesseby, Deatnu-Tana, Berlevåg, Gamvik, Lebesby, Kárásjohka-Karasjok, Porsanger, Nordkapp, Måsøy, Kvalsund, Hasvik, Loppa, Alta, Guovda-geaidnu-Kautokeino, Hammerfest, Vadsø, Vardø
Tromssa	Kvænangen, Nordreisa, Skjervøy, Gáivuotna-Kåfjord, Stor-fjord, Lyngen, Karlsøy, Balsfjord, Lenvik, Berg, Torsken, Tranøy, Dyrøy, Sørreisa, Målselv, Salangen, Bardu, Lavangen, Gratangen, Ibestad, Bjarkøy, Skånland, Kvæfjord, Tromsø, Harstad
Nordland	Moskenes, Andøy, Sortland, Øksnes, Bø, Hadsel, Vågan, Vestvågøy, Flakstad, Værøy, Røst, Ballangen, Evenes, Tjeldsund, Lødingen, Tysfjord, Hamarøy, Steigen, Sørfold, Fauske, Saltdal, Beiarn, Gildeskål, Meløy, Rødøy, Træna, Lurøy, Rana, Hemnes, Nesna, Dønna, Hattfjelldal, Grane, Vesfn, Leirfjord, Alstahaug, Herøy, Vevelstad, Vega, Brønnøy, Sømna, Bindal, Narvik, Bodø
Nord-Trøndelag	Leka, Nærøy, Vikna, Flatanger, Fosnes, Overhalla, Høylandet, Grong, Namsskogan, Røyrvik, Lierne, Snåsa, Inderøy, Namdalseid, Verran, Mosvik, Verdal, Leksvik, Frosta, Meråker, Namsos, Steinkjer
Sør-Trøndelag	Tydal, Selbu, Midtre Gauldal, Holtålen, Røros, Meldal, Rennebu, Oppdal, Osen, Roan, Åfjord, Bjugn, Rissa, Agdenes, Ørland, Frøya, Hitra, Snillfjord, Hemne
Møre og Romsdal	Aure, Smøla, Halså, Rindal, Surnadal, Sunndal, Tingvoll, Gjemnes, Averøy, Eide, Aukra, Sandøy, Midsund, Nesset, Rauma, Vestnes, Haram, Stordal, Stranda, Norddal, Ørsta, Volda, Herøy, Sande, Vanylven, Kristiansund, Frei
Sogn og Fjordane	Flora, Gulen, Solund, Hyllestad, Høyanger, Vik, Balestrand, Leikanger, Sogndal, Aurland, Lærdal, Årdal, Luster, Askvoll, Fjaler, Gaular, Jølster, Førde, Naustdal, Bremanger, Vågsøy, Selje, Eid, Hornindal, Gloppen, Stryn
Hordaland	Masfjorden, Fedje, Modalen, Vaksdal, Austevoll, Samnanger, Kvam, Voss, Granvin, Ulvik, Eidfjord, Ullensvang, Odda, Jondal, Kvinnherad, Tysnes, Fitjar, Etne
Rogaland	Vindafjord, Utsira, Kvitsøy, Finnøy, Sauda, Suldal, Hjeme-land, Lund, Sokndal
Vest-Agder	Sirdal, Kvinesdal, Hægebostad, Audnedal, Åseral, Marnadal, Flekkefjord, Farsund
Aust-Agder	Risør, Gjerstad, Vegårshei, Tvedestrand, Åmli, Evje og Hornnes, Bygland, Valle, Bykle
Telemark	Notodden, Kragerø, Drangedal, Nome, Bø, Sauherad, Tinn, Hjartdal, Seljord, Kviteseid, Nissedal, Fyresdal, Tokke, Vinje
Buskerud	Nore og Uvdal, Rollag, Flesberg, Krødsherad, Sigdal, Hol, Ål, Hemsedal, Gol, Nes, Flå
Oppland	Dovre, Lesja, Sjak, Lom, Vågå, Nord-Fron, Sel, Sør-Fron, Ringebu, Gausdal, Søndre Land, Nordre Land, Sør-Aurdal, Etnedal, Nord-Aurdal, Vestre Slidre, Øystre Slidre, Vang
Hedmark	Kongsvinger, Eidskog, Grue, Åsnes, Våler, Trysil, Åmot, Stor-Elvdal, Rendalen, Engerdal, Tolga, Tynset, Alvdal, Foll-dal, Os
Østfold	Rømskog, Marker, Aremark

EFTAn VALVONTAVIRANOMAISEN PÄÄTÖS,**N:o 378/06/KOL,****tehty 6 päivänä joulukuuta 2006,****aluetukikartoista ja tukitasoista (Islanti)**

EFTAN VALVONTAVIRANOMAINEN ⁽¹⁾, joka

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ⁽²⁾ ja erityisesti sen 61–63 artiklan sekä pöytäkirjan 26,

ottaa huomioon EFTAn jäsenvaltioiden sopimuksen valvontaviranomaisen ja tuomioistuimen perustamisesta ⁽³⁾ ja erityisesti sen 24 artiklan,

ottaa huomioon valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan ja II osan 4 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon valvontaviranomaisen suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan soveltamisesta ja tulkinnasta ⁽⁴⁾ ja erityisesti niiden 25.B luvun ”Alueelliset valtiontuet 2007–2013”,

sekä katsoo seuraavaa:

I TOSISEIKAT**1. Menettely**

Islannin viranomaiset ilmoittivat valvontaviranomaiselle Islannin edustuston Euroopan unionissa 10. heinäkuuta 2006 lähettämässä kirjeessä, jolla toimitettiin eteenpäin valtiovarainministeriön 7. heinäkuuta 2006 päivätty kirje (valvontaviranomainen vastaanotti molemmat kirjeet ja kirjasi ne saapuneiksi 11. heinäkuuta 2006; tapahtuma N:o 380966), valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti Islannin uuden aluetukikartan ja tukitasot, joita sovelletaan 1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2013. Ilmoitus perustui Islannin uuteen NUTS-luokittelujärjestelmään, jossa maa on määritelty kahdeksi NUTS III -alueeksi, ja ilmoitus esitettiin sillä varauksella, että Eurostat hyväksyy Islannin hallituksen ehdotuksen tällaisen uuden luokittelun tekemisestä.

⁽¹⁾ Jäljempänä 'valvontaviranomainen'.

⁽²⁾ Jäljempänä 'ETA-sopimus'.

⁽³⁾ Jäljempänä 'valvonta- ja tuomioistuin sopimus'.

⁽⁴⁾ Suuntaviivat ETA-sopimuksen 61 ja 62 artiklan sekä valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan 1 artiklan soveltamista ja tulkintamista varten, EFTAn valvontaviranomainen hyväksynyt ja julkaissut 19 päivänä tammikuuta 1994 (EYVL L 231, 3.9.1994, ja ETA-täydennysosa N:o 32). Suuntaviivat sellaisina kuin ne ovat viimeksi muutettuina 25 päivänä lokakuuta 2006. Jäljempänä 'valtiontuen suuntaviivat'. Suuntaviivat ovat nähtävillä Internet-osoitteessa: <http://www.efasurv.int/fieldswork/fieldstateaid/guidelines/>

Valvontaviranomainen ilmoitti Islannin viranomaisille 13. heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 381227), että se ei voi määritellä kantaansa ehdotettuun karttaan ennen kuin Eurostat vahvistaa hyväksyneensä virallisesti ehdotuksen, jonka mukaan Islanti luokitellaan kahdeksi NUTS III -alueeksi.

Islannin edustuston Euroopan unionissa 20. lokakuuta 2006 lähettämässä kirjeessä, jolla toimitettiin eteenpäin valtiovarainministeriön 20. lokakuuta 2006 päivätty kirje (valvontaviranomainen vastaanotti molemmat kirjeet ja kirjasi ne saapuneiksi 25. lokakuuta 2006; tapahtuma N:o 395420), Islannin viranomaiset ilmoittivat valvontaviranomaiselle muutoksesta Islannin aluetukikarttaa vuosiksi 2007–2013 koskevaan ilmoitukseen.

Valvontaviranomainen pyysi 25. lokakuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 396970) Islannin viranomaisia toimittamaan lisätietoja.

Islannin valtiovarainministeriö toimitti lisätietoja 16. marraskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 398727).

2. Tausta

Valvontaviranomainen ilmoitti Islannin viranomaisille tämän edustustolle Euroopan unionissa osoitetulla, 6. huhtikuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 369212), että valvontaviranomainen oli antanut uudet alueellisia valtiontukea koskevat suuntaviivat vuosiksi 2007–2013; suuntaviivat annettiin lisäämällä valtiontuen suuntaviivoihin uusi 25.B luku.

Lisäksi valvontaviranomainen ehdotti valvonta- ja tuomioistuin sopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti, että Islannin viranomaiset hyväksyisivät valtiontuen suuntaviivojen 25.B.8 jaksossa tarkoitettuja aiheelliset toimenpiteet ⁽⁵⁾.

Islannin viranomaiset hyväksyivät ehdotetut aiheelliset toimenpiteet Islannin edustuston Euroopan unionissa 11. huhtikuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, jonka valvontaviranomainen vastaanotti ja kirjasi saapuneeksi 12. huhtikuuta 2006 (tapahtuma N:o 369986).

Valtiontuen suuntaviivojen uudessa 25.B luvussa määrätään, että alueellista investointitukea voidaan myöntää edistämään tiettyjen epäedullisessa asemassa olevien alueiden taloudellista kehitystä. Valvontaviranomaiselle on ilmoitettava ja sen on hyväksyttävä aluetukikartta, jotta EFTA-valtiot voivat myöntää tällaista tukea.

⁽⁵⁾ 92 kohta.

Valtiontuen suuntaviivojen uudessa 25.B luvussa määrätään, että lähtökohtaisesti NUTS III tason ⁽⁶⁾ alueiksi määritellyt harvaan asutut alueet, joissa on neliökilometriä kohden alle 12,5 asukasta, täyttävät edellytykset tulla otetuksi mukaan kartalle. Islanti on kuitenkin nykyisen NUTS-luokittelujärjestelmän mukaan määritelty kokonaisuudessaan NUTS III alueeksi (sekä NUTS I- ja NUTS II -alueeksi). Islannin asukastiheys on alle 12,5 asukasta/km² ⁽⁷⁾. Ottaen huomioon Islannin asukastiheyden erityislaatuisuuden valvontaviranomainen on päättänyt määrittää Islannin tukialueiden kattaman väestönsuuden harvaanasuttujen NUTS IV -alueiden perusteella. Islannin väestöstä 31,6 prosenttia asuu alueilla, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta/km². Tukialueiden kattama väestöosuus on Islannissa siis 31,6 prosenttia.

Valvontaviranomainen on kuitenkin Islannin NUTS-luokittelun tulevaa uudistusta silmällä pitäen määrännyt valtiontuen suuntaviivojen uudessa 25.B luvussa ⁽⁸⁾ nimenomaisesti, että aluetukikartta voidaan määrittää NUTS III -alueiden osalta, jos Islannissa otetaan käyttöön useampia kuin yksi NUTS III -alue.

Islannin viranomaiset ilmoittivat valvontaviranomaiselle 25. lokakuuta 2006 päivätyllä kirjeellään, että Eurostat oli hyväksynyt Islannin uuden NUTS-luokittelun, jonka mukaisesti Islannissa on 1. tammikuuta 2008 lähtien kaksi NUTS III -aluetta.

3. Ehdotetut kartat

Islannin viranomaiset ovat ilmoittaneet kaksi aluetukikarttaa, joissa esitetään kaksi NUTS-luokittelua. Ensimmäinen perustuu tämänhetkiseen NUTS-luokitteluun ajalle 1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2007 ja toisessa esitetään uusi NUTS-luokittelu ajalle 1. tammikuuta 2008–31. joulukuuta 2013.

3.1 Ehdotettu kartta ajalle 1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2007

3.1.1 Menetelmät ja kattavuus

Islannissa on kuusi NUTS IV -aluetta, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta neliökilometriä kohden: Austurland, Norðurland eystra, Norðurland vestra, Suðurland, Vestfirðir ja Vesturland. Ehdotuksen mukaan kaikilla näillä NUTS IV -alueilla voitaisiin myöntää alueellista valtiontukea.

⁽⁶⁾ Sellaisena kuin se on määritetty Euroopan yhteisöjen komission ja Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston asiakirjan 'Tilastolliset alueet EFTA-maissa ja ehdokasmaissa' vuoden 2001 versiossa.

⁽⁷⁾ Väestötiheys on 2,9 asukasta/km².

⁽⁸⁾ 21 kohta.

Näillä alueilla asuu kaikkiaan 96 010 henkeä, ja keskimääräinen asukastiheys on 0,95 asukasta neliökilometriä kohden ⁽⁹⁾. Kyseisillä alueilla asuu 31,4 prosenttia Islannin koko väestöstä.

Ehdotettu aluetukikartta ajalle 1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2007 sisältää edellä mainitut kuusi NUTS IV -aluetta. Kartta on tämän päätöksen liitteenä 1.

Luettelo kaikista aluetukikartan 1. tammikuuta 2007 ja 31. joulukuuta 2007 välisenä aikana kattamista kunnista esitetään tämän päätöksen liitteessä 2.

3.1.2 Tuen enimmäismäärät

Islannin viranomaiset ehdottavat, että kaikilla karttaan sisältyvillä alueilla olisi voitava myöntää tukea valvontaviranomaisen antamissa aluetuen suuntaviivoissa määritettyjen enimmäistuki-intensiteettien mukaisesti.

Taulukossa 1 esitetään ilmoitetut tuki-intensiteetit.

Taulukko 1

Maantieteellinen alue	Yleinen tuen enimmäismäärä (BAE) ^(*)	Keskisuurten yritysten lisä ⁽¹⁾ (BAE)	Pienten yritysten lisä ⁽¹⁾ (BAE)
Kaikki tukikelpoiset alueet	15 %	10 %	20 %

^(*) Bruttoavustusekvivalentti

⁽¹⁾ Sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 25 päivänä helmikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 364/2004 (EUVL L 63, 28.2.2004, s. 22) liitteessä 1, joka on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42), tai sen jälkeen annetussa asetuksessa.

3.2 Ehdotettu kartta ajalle 1. tammikuuta 2008–31. joulukuuta 2013

3.2.1 Menetelmät ja kattavuus

Islannin viranomaiset pyysivät 9. kesäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä virallisesti Eurostatia hyväksymään Islannin uuden NUTS-luokittelun kahdeksi NUTS III -alueeksi. Kyseiset kaksi NUTS III -aluetta ovat maan pääkaupunkiseutu ("Höfuðborgarsvæði") ja pääkaupunkiseudun ulkopuolinen Islanti ("Landsbyggð"). Pääkaupunkiseudun ulkopuolisen Islannin muodostama NUTS III -alue vastaa luoteista, koillista ja eteläistä vaalipiiriä.

⁽⁹⁾ Väestötiedot perustuvat arvioihin tilanteesta 1. lokakuuta 2006.

Eurostatin pääjohtaja ilmoitti Islannin viranomaisille 27. syyskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, että Islannin uusi jako kahteen NUTS III -alueeseen tulee voimaan 1. tammikuuta 2008.

Kyseisillä alueilla asuu kaikkiaan 113 485 henkeä, ja keskimääräinen asukastiheys on 1,2 asukasta neliökilometriä kohden ⁽¹⁰⁾. Alueilla asuu 37,5 prosenttia Islannin koko väestöstä.

Ehdotettu aluetukikartta vuosiksi 2008–2013 sisältää kolme maaseudun vaalipiiriä, jotka on esitetty tämän päätöksen liitteessä 3 olevassa kartassa.

Luettelo kaikista aluetukikartan 1. tammikuuta 2008 ja 31. joulukuuta 2013 välisenä aikana kattamista kunnista esitetään tämän päätöksen liitteessä 4.

3.2.2 Tuen enimmäismäärät

Islannin viranomaiset ehdottavat, että kaikkiin aluetukikarttaan sisällytettyihin alueisiin olisi sovellettava enimmäisintensiteettejä.

Taulukossa 2 esitetään ilmoitetut tuki-intensiteetit.

Taulukko 2

Maantieteellinen alue	Yleinen tuen enimmäismäärä (BAE) (*)	Keskisuurten yritysten lisä ⁽¹⁾ (BAE)	Pienten yritysten lisä ⁽¹⁾ (BAE)
Kaikki tukikelpoiset alueet	15 %	10 %	20 %

(*) Bruttoavustusekvivalentti

⁽¹⁾ Sellaisena kuin se määritellään asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta 25 päivänä helmikuuta 2004 annetun komission asetuksen (EY) N:o 364/2004 (EUVL L 63, 28.2.2004, s. 22) liitteessä 1, joka on sisällytetty ETA-sopimuksen liitteessä XV olevan 1 kohdan f alakohtaan 24 päivänä syyskuuta 2004 tehdyllä ETA:n sekakomitean päätöksellä N:o 131/2004 (EUVL L 64, 10.3.2005, s. 67, ja ETA-täydennysosa N:o 12, s. 42), tai sen jälkeen annetussa asetuksessa.

II ARVIOINTI

1. Ilmoitukset

Valtiontuen suuntaviivojen 25.B.7 jaksossa ⁽¹¹⁾ todetaan, että ”Ne EFTA-valtion alueet, jotka ovat oikeutettuja alueelliseen investointitukeen poikkeusten nojalla, ja kullekin niistä sallitut alkuinvestointituen enimmäisintensiteetit esitetään EFTA-valtion aluetukikartassa.”.

Kartan laatiminen ei itsessään merkitse ETA-sopimuksen 61 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua suoran tuen myöntämistä. Hyväksytyt kartta ja alueellista valtiontukea koskevat suuntaviivat luovat puitteet tuen myöntämiseksi alueellisista tukiohjelmista.

⁽¹⁰⁾ Väestötiedot perustuvat arvioihin tilanteesta 1. huhtikuuta 2006.

⁽¹¹⁾ 81 kohta.

Hyväksyessään aiheelliset toimenpiteet Islannin hallitus lupasi ilmoittaa valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti aluetukikartan ⁽¹²⁾. Heinäkuun 7 päivänä 2006 päivätty ilmoitus (tapahtuma N:o 380966), sellaisena kuin se on muutettuna 25. lokakuuta 2006 päivätyllä muutoksella (tapahtuma N:o 395420) ja täydennettynä 16. marraskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, on täydellinen ilmoitus. Islannin viranomaiset ovat siten täyttäneet aiheellisten toimenpiteiden hyväksymisestä ja valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdasta aiheutuvat velvoitteensa. Näin ollen valvontaviranomainen arvioi ilmoituksen 25.B.7 jaksossa 86 kohdan mukaisesti valvonta- ja tuomioistuinsovimuksen pöytäkirjassa 3 olevassa I osan 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

Valvontaviranomainen tutkii ilmoituksen valtiontuen suuntaviivojen 25.B.3–4 jaksossa määritettyjen arviointiperusteiden pohjalta.

2. Valtiontukisääntöjen soveltaminen

2.1 Aluetukikartta ajalle 1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2007

2.1.1 Menetelmät ja kattavuus

Islannin viranomaiset ovat ehdottaneet valtiontuen suuntaviivojen 25.B.3.3.2 jaksossa mukaisesti menetelmää, joka perustuu NUTS IV -tasoa vastaaviin maantieteellisiin alueisiin, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta/km².

Valvontaviranomainen toteaa, että ehdotetun tukialueen kokonaisväestömäärä on 96 010 henkeä ja asukastiheys 0,95 asukasta neliökilometriä kohden. Ehdotettu aluetukikartta kattaa 31,4 prosenttia Islannin kokonaisväestömäärästä. Islannin viranomaisten ehdottamien tukikelpoisten alueiden kattama 31,4 prosentin kokonaisväestömäärä ei ylitä kansallista enimmäisväestömäärää, joka on 25.B.3.3.1 jaksossa määritetty 31,6 prosentiksi ⁽¹³⁾.

Valvontaviranomainen toteaa, että ehdotuksen tämä osa täyttää valtiontuen suuntaviivojen 25.B luvun asianmukaiset arviointiperusteet.

2.1.2 Tuen enimmäismäärät

Islannin viranomaiset ovat ehdottaneet, että kaikkien aluetukikartan kattamien alueiden yleiset enimmäistukimäärät ovat 15 prosenttia BAE suurille yrityksille ja että keskisuurten yritysten osalta tukea korotetaan 10 prosenttia ja pienten yritysten osalta 20 prosenttia.

⁽¹²⁾ 85 kohta.

⁽¹³⁾ 21 kohta.

Ehdotus on valtiontuen suuntaviivojen 25.B.4.1.2 jakson ehtojen⁽¹⁴⁾ mukainen. Siinä määrätään: ”Harvaanasutut alueet (NUTS II -tasoa vastaavat tai pienemmät alueet) sekä NUTS III -alueet tai niiden osat, joilla on yhteinen maaraja sellaisen valtion kanssa, joka ei ole Euroopan talousalueen tai EFTAn jäsen, ovat kuitenkin aina oikeutettuja 15 prosentin tuki-intensiteettiin BAE.” (alleiviivaukset lisätty)

Valtiontuen suuntaviivoissa todetaan⁽¹⁵⁾ myös, että ”Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetyn tuen osalta 25.B.4.1.2 jaksossa vahvistettuja enimmäismääriä voidaan korottaa 20 prosenttia BAE, kun on kyse pienille yrityksille myönnettävästä tuesta, ja 10 prosenttia BAE, kun on kyse keskisuurille yrityksille myönnettävästä tuesta.”

Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että Islannin viranomaisten ehdottamat alueellisenä investointitukena myönnettävän tuen enimmäisintensiteetit ovat valtiontuen suuntaviivojen mukaiset.

2.2 Aluetukikartta ajalle 1. tammikuuta 2008–31. joulukuuta 2013

2.2.1 Menetelmät ja kattavuus

Islannin viranomaiset ovat ehdottaneet valtiontuen suuntaviivojen 25.B.3.3.2 jakson mukaisesti menetelmää, joka perustuu NUTS III -tasoa vastaaviin maantieteellisiin alueisiin, joiden asukastiheys on alle 12,5 asukasta/km².

Valvontaviranomainen toteaa, että ehdotetun tukialueen kokonaisväestömäärä on 113 485 henkeä ja asukastiheys 1,2 asukasta neliökilometriä kohden. Ehdotettu aluetukikartta kattaa 37,5 prosenttia Islannin kokonaisväestömäärästä. Islannin viranomaisten ehdottamien tukikelpoisten alueiden kattama 37,5 prosentin kokonaisväestömäärä ylittää 25.B.3.3.1 jaksossa määritetyn kansallisen enimmäisväestömäärän⁽¹⁶⁾. Valvontaviranomainen on kuitenkin määrännyt mahdollisuudesta arvioida Islannin tukialueiden kattamaa kokonaisväestömäärää uudelleen siinä tapauksessa, että luokittelua muutetaan jakamalla Islanti useampaan kuin yhteen NUTS III -alueeseen⁽¹⁷⁾. Sen vuoksi kansallisen enimmäisväestömäärän ylittyminen voidaan hyväksyä.

Valvontaviranomainen toteaa, että ehdotuksen tämä osa täyttää valtiontuen suuntaviivojen 25.B luvun asianmukaiset arviointiperusteet.

2.2.2 Tuen enimmäismäärät

Islannin viranomaiset ovat ehdottaneet, että kaikkien aluetukikartan kattamien alueiden yleiset enimmäistukimäärät ovat 15 prosenttia BAE suurille yrityksille ja että keskisuurten yritysten osalta tukea korotetaan 10 prosenttia ja pienten yritysten osalta 20 prosenttia.

⁽¹⁴⁾ 37 kohta.
⁽¹⁵⁾ 38 kohta.
⁽¹⁶⁾ 21 kohta.
⁽¹⁷⁾ 37 kohta.

Ehdotus on valtiontuen suuntaviivojen 25.B.4.1.2 jakson ehtojen⁽¹⁸⁾ mukainen. Siinä määrätään: ”Harvaanasutut alueet (NUTS III tasoa vastaavat tai pienemmät alueet) sekä NUTS III -alueet tai niiden osat, joilla on yhteinen maaraja sellaisen valtion kanssa, joka ei ole Euroopan talousalueen tai EFTAn jäsen, ovat kuitenkin aina oikeutettuja 15 prosentin tuki-intensiteettiin BAE.” (alleiviivaukset lisätty).

Valtiontuen suuntaviivoissa todetaan⁽¹⁹⁾ myös, että ”Pienille ja keskisuurille yrityksille myönnetyn tuen osalta 25.B.4.1.2 jaksossa vahvistettuja enimmäismääriä voidaan korottaa 20 prosenttia BAE, kun on kyse pienille yrityksille myönnettävästä tuesta, ja 10 prosenttia BAE, kun on kyse keskisuurille yrityksille myönnettävästä tuesta.”

Tämän perusteella valvontaviranomainen katsoo, että Islannin viranomaisten ehdottamat alueellisenä investointitukena myönnettävän tuen enimmäisintensiteetit ovat valtiontuen suuntaviivojen mukaisia.

3. Päätöksen soveltamisala ja tuen kasautuminen

Periaatteessa aluetukikarttoja sovelletaan 1. tammikuuta 2007–31. joulukuuta 2013. Valtiontuen suuntaviivojen 25.B.7 jakson mukaisesti⁽²⁰⁾ vuonna 2010 voidaan kuitenkin tehdä väliarviointi.

Päätös ei rajoita valvontaviranomaisen toimivaltaa arvioida tarvittaessa karttoja valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjan 3 osassa I olevan 1 artiklan 1 kohdan mukaisesti ennen mainitun määräajan päättymistä.

Islannin viranomaisia muistutetaan siitä, että sovellettaessa aluetukiohjelmia laivanrakennukseen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja alueita koskevaa 12,5 prosentin tuen enimmäisintensiteettiä ei saa valtiontuen suuntaviivojen 24.B.3.3.6 jakson⁽²¹⁾ ja 45.B luvun mukaan ylittää.

Ehdotetut tuen enimmäismäärät ovat kasautuvia, eli niillä tarkoitetaan tiettyä investointihanketta varten myönnetyn, kaikista julkisista lähteistä saadun alueellisen investointituen ylärajaa.

Alueellinen investointituki ei saa kasautua vähämerkityksisen tuen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta valtiontuen suuntaviivoissa vahvistettujen tuen enimmäisintensiteettien kiertämiseksi.

Kaikista aluetukiohjelmista, joille ei ole myönnetty ryhmäpoikkeusta ja jotka tulevat voimaan 31. joulukuuta 2006 jälkeen⁽²²⁾, on ilmoitettava valvontaviranomaiselle valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

⁽¹⁸⁾ 37 kohta.

⁽¹⁹⁾ 38 kohta.

⁽²⁰⁾ 89 kohta.

⁽²¹⁾ 26 kohdan c alakohta.

⁽²²⁾ Valtiontuen suuntaviivojen 25.B luvun 11 ja 90 kohta.

Lisäksi Islannin viranomaisia muistutetaan siitä, että valtiontuen suuntaviivojen 25.B.8 jakson nojalla voimassa olevia aluetuki-ohjelmia, mukaan luettuna 31. joulukuuta 2006 jälkeen myönnettävä investointituki, on tarvittaessa muutettava, jos ne eivät kuulu ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaan, ja muutoksesta on ilmoitettava valvontaviranomaiselle valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4. Päätelmät

Ilmoitetut aluetukikartat vastaavat valtiontuen suuntaviivojen 25.B luvussa määritettyjä vaatimuksia, ja valvontaviranomainen voi hyväksyä ETA-sopimuksen 61 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla tukikelpoisten alueiden kartat,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

EFTAn valvontaviranomainen on päättänyt hyväksyä ehdotuksen aluetukikartoista ja tuen enimmäisintensiteetit Islannissa sellaisina kuin niistä ilmoitettiin valvontaviranomaiselle 10 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 380966), jota muutettiin 25 päivänä lokakuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (tapahtuma N:o 395420) ja täydennettiin 16 päivänä marraskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä. Tämän päätöksen liitteet 1 ja 3, joista käyvät ilmi Islannin aluetukikartat ajalle 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2007 (liite 1) ja ajalle 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 (liite

3), ovat erottamaton osa valtiontuen suuntaviivojen 25.B lukua. Tämän päätöksen liitteissä 2 ja 4 luetellaan kaikki kunnat, joille voidaan myöntää aluetukea ajalla 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2007 (liite 2) ja ajalla 1 päivästä tammikuuta 2008 31 päivään joulukuuta 2013 (liite 4).

2 artikla

Rajoittamatta valvonta- ja tuomioistuinsopimuksen pöytäkirjassa 3 olevan I osan 1 artiklan 1 kohdan soveltamista alueelliseen investointitukeen oikeutettujen alueiden karttoja olisi sovellettava 1 päivästä tammikuuta 2007 31 päivään joulukuuta 2013

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Islannin tasavallalle.

4 artikla

Ainoastaan englanninkielinen teksti on todistusvoimainen.

Tehty Brysselissä 6 päivänä joulukuuta 2006.

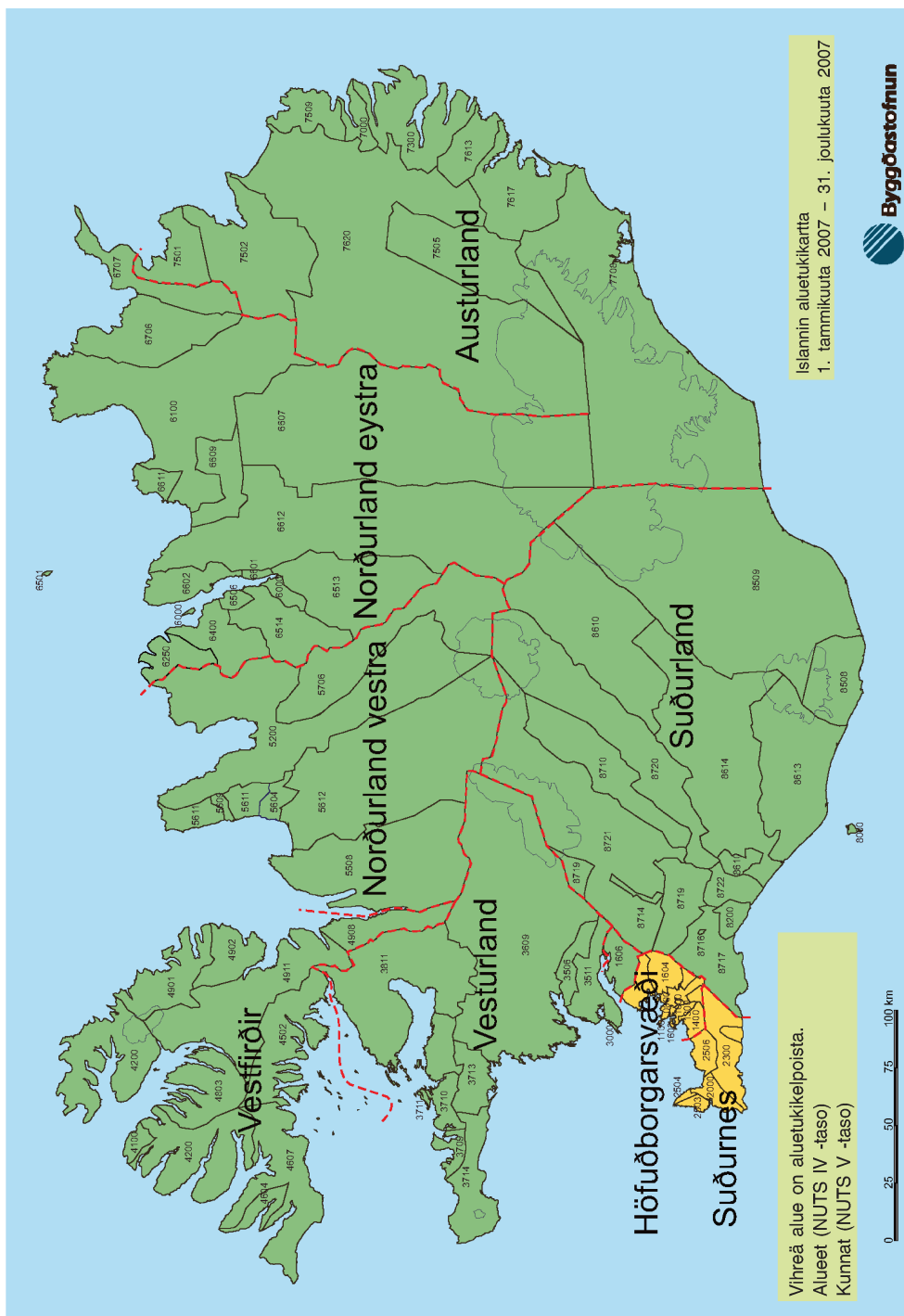
EFTAn valvontaviranomaisen puolesta

Bjørn T. GRYDELAND
Puheenjohtaja

Kristján Andri STEFÁNSSON
Kollegion jäsen

LIITE I

ALUETUKIKARTTA 2007

LIITE 2

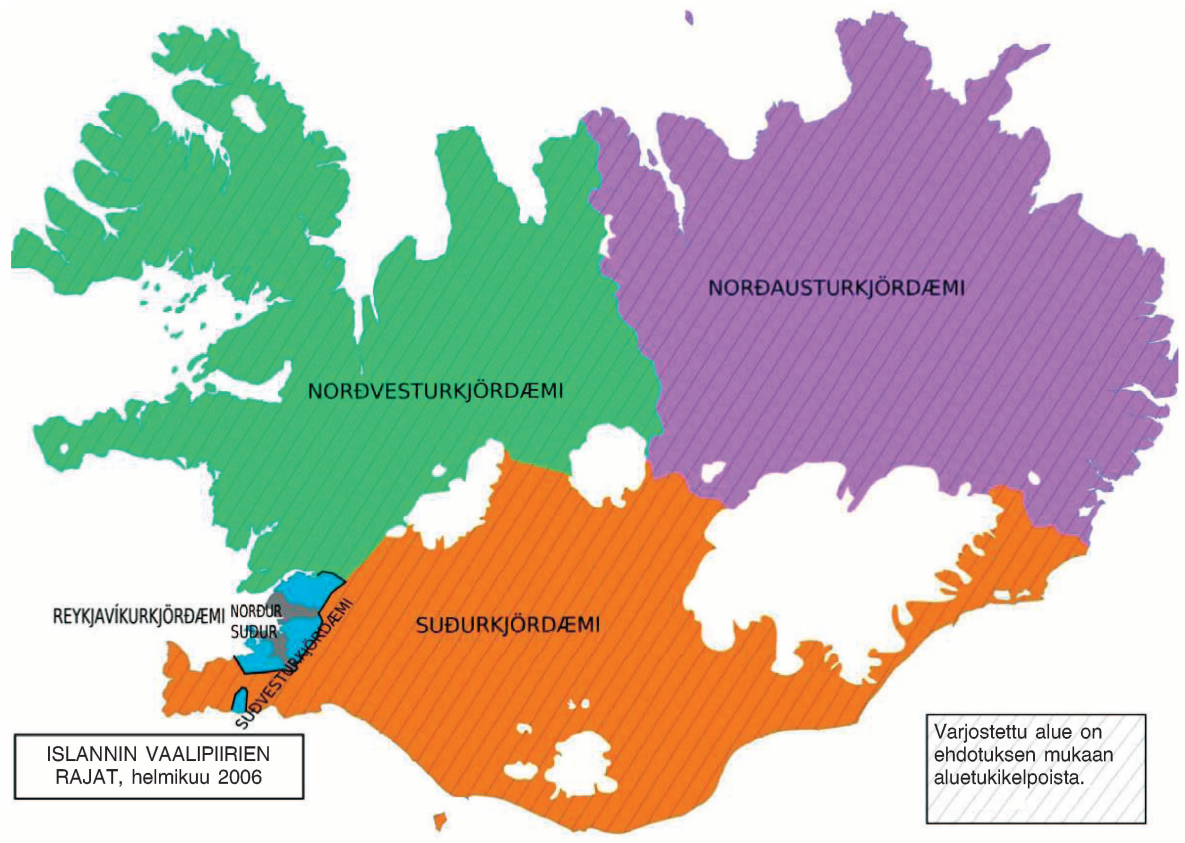
LUETTELO KUNNISTA, JOTKA SISÄLTYYVÄT ALUETUKIKARTTAAN
1 PÄIVÄNÄ TAMMIKUUTA 2007–31 PÄIVÄNÄ JOULUKUUTA 2007

NUTS IV -alueet	Kunnat
Läntinen alue (Vesturland)	Akraneskaupstaður Hvalfjarðarsveit Skorradalshreppur Borgarbyggð Grundarfjarðarbær Helgafellssveit Stykkishólmubær Eyja- og Miklaholtshreppur Snæfellsbær Dalabyggð
Westfjordin alue (Vestfirðir)	Bolungarvíkurkaupstaður Ísafjarðarbær Reykholahreppur Tálknafjarðarhreppur Vesturbyggð Súðavíkurhreppur Árneshreppur Kaldrananeshreppur Bæjarhreppur Strandabyggð
Luoteinen alue (Norðurland-vestra)	Sveitarfélagið Skagafjörður Húnaþing vestra Blönduóssbær Húnavatnshreppur Höfðahreppur Skagabyggð Akrahreppur
Koillinen alue (Norðurland-eystra)	Akureyrarkaupstaður Norðurþing Fjallabyggð Dalvíkurbyggð Grímseyjarhreppur Arnarneshreppur Eyjafjarðarsveit Hörgárbyggð Svalbarðsstrandarhreppur Grýtubakkahreppur Skútustaðahreppur Aðaldælahreppur Tjörneshreppur Þingeyjarsveit Svalbarðshreppur Langanesbyggð

NUTS IV -alueet	Kunnat
Itäinen alue (Austurland)	Seyðisfjarðarkaupstaður Fjarðabyggð Vopnafjarðarhreppur Fljótsdalshreppur Borgarfjarðarhreppur Breiðdalshreppur Djúpavogshreppur Fljótsdalshérað Sveitarfélagið Hornafjörður
Eteläinen alue (Suðurland)	Vestmannaeyjabær Sveitarfélagið Árborg Mýrdalshreppur Skaftárhreppur Ásahreppur Rangárþing eystra Rangárþing ytra Hrunamannahreppur Hveragerðisbær Sveitarfélagið Ölfus Grímsnes- og Grafningshreppur Skeiða- og Gnúpverjahreppur Bláskógabyggð Flóahreppur

LIITE 3

ALUETUKIKARTTA AJALLE 1. TAMMIKUUTA 2008–31. JOULUKUUTA 2013

LIITE 4

LUETTELO KUNNISTA, JOTKA SISÄLTYVÄT ALUETUKIKARTTAAN 1.1.2008–31.12.2013

NUTS III -alue – Islannin alueet pääkaupunkiseudun ulkopuolella	Kunnat
Luoteinen vaalipiiri	Akraneskaupstaður Hvalfjarðarsveit Skorradalshreppur Borgarbyggð Grundarfjarðarbær Helgafellssveit Stykkishólmubær Eyja- og Miklaholtshreppur Snæfellsbær Dalabyggð Bolungarvíkurkaupstaður Ísafjarðarbær Reykhólahreppur Tálknafjarðarhreppur Vesturbyggð Súðavíkurhreppur Árneshreppur Kaldrananeshreppur Bæjarhreppur Strandabyggð Sveitarfélagið Skagafjörður Húnaþing vestra Blönduósbær Húnavatnshreppur Höfðahreppur Skagabyggð Akrahreppur
Koillinen vaalipiiri	Akureyrarkaupstaður Norðurþing Fjallabyggð Dalvíkurbyggð Grímseyjarhreppur Arnarneshreppur Eyjafjarðarsveit Hörgárbyggð Svalbarðsstrandarhreppur Grýtubakkahreppur Skútustaðahreppur Aðaldælahreppur Tjörneshreppur Þingeyjarsveit Svalbarðshreppur Langanesbyggð Seyðisfjarðarkaupstaður Fjarðabyggð Vopnafjarðarhreppur Fljótsdalshreppur Borgarfjarðarhreppur Breiðdalshreppur Djúpavogshreppur Fljótsdalshérað

NUTS III -alue – Islannin alueet pääkaupunkiseudun ulkopuolella	Kunnat
Eteläinen vaalipiiri	Reykjanesbær Grindavíkurbær Sandgerðisbær Sveitarfélagið Gardur Sveitarfélagið Vogar Sveitarfélagið Hornafjörður Vestmannaeyjabær Sveitarfélagið Árborg Mýrdalshreppur Skaftárhreppur Ásahreppur Rangárþing eystra Rangárþing ytra Hrunamannahreppur Hveragerðisbær Sveitarfélagið Ölfus Grímsnes- og Grafningshreppur Skeiða- og Gnúpverjahreppur Bláskógabyggð Flóahreppur